שבועון לבית ולמשפחה, גליון מס' 220, יום ד', ד' באלול תשמ"ח, 17.8.1988
השער: שבוע הא
אמריקנית בפריס
מגהצת הקמטים
זכרונות מס
חפוז בחו ל
מעריב

Sauter
טעם השלמות
מי ששואפת לשלמות בקריירה, לא מוותרת גם על שלמות במטבח
סאוטר - הטעם הטוב של השלמות
כל הקונה אחד ממוצרי סאוטר היוקרתיים:
• תנור מולטיסיסטם 635
7 שיטות פעולה; ניקוי עצמי קטליטי
מתכנת דיגיטלי; מכסה זכוכית מרווח
• תנור בנוי 601 + כיריים
7 שיטות פעולה; ניקוי עצמי קטליטי
מתכנת דיגיטלי
כיריים: זום - מבער יחודי; תשתית אמאיל; הצתה אלקטרונית
• מדיח כלים: T12ZX46 - מתכנת להפעלה אוטומטית; אפשרות חיבור חמים (לחסכון בחשמל); תכונות קומפקטי של 18 דקות בלבד; פעולה שקטה במיוחד.
...מקבל קולט אדים סאוטר
חינם!
מבצע קולט אדים
חינם!
המבצע עד 10.9.88 או עד גמר המלאי, והקודם זכה.
Sauter
סאוטר - תנור היוקרה הצרפתי - תנור אחד מעל כולם

סידרנו אותך!

אם כל התיקים עד עכשיו נראו לך רציניים מדי, כבדים מדי, לא מתאימים לראש שלך...
תראה את עצמך מסודר, עם תיקי "גלרי מודך". מגוון רחב של תיקים למגוון רחב של "סחיבות".
דרך אופנתית לקחת את הכל בקלות.
החומר הפולימרי החדשני ממנו מיוצרים תיקי "גלרי מודך", מאפשר לפתוח ולסגור אותם במשך שנים והם יראו כחדשים.
באחריות ל-10 שנים.

תיקי "גלרי מודך".
בתוכו-הם מארגנים לך את הראש.
בחוץ-הם מראים שיש לך ראש.
אז, אם הניירות שלך מתעופפים והעבודות שלך מחפשות כל יום שקית ניילון חדשה - תראה את עצמך מסודר, מבלי שתראה יותר מדי מסודר.

מעכשיו
החוכמה באופנה
GALERIE
MODAN
תיקי אופנה מקצועיים

מודן
תיק עם גב חזק

חולס חים ברהיטים

הדסית שיווק והפצה בע"מ

כורסאות CLUB

טל: 03-341589 5369071

רהיטי רביד

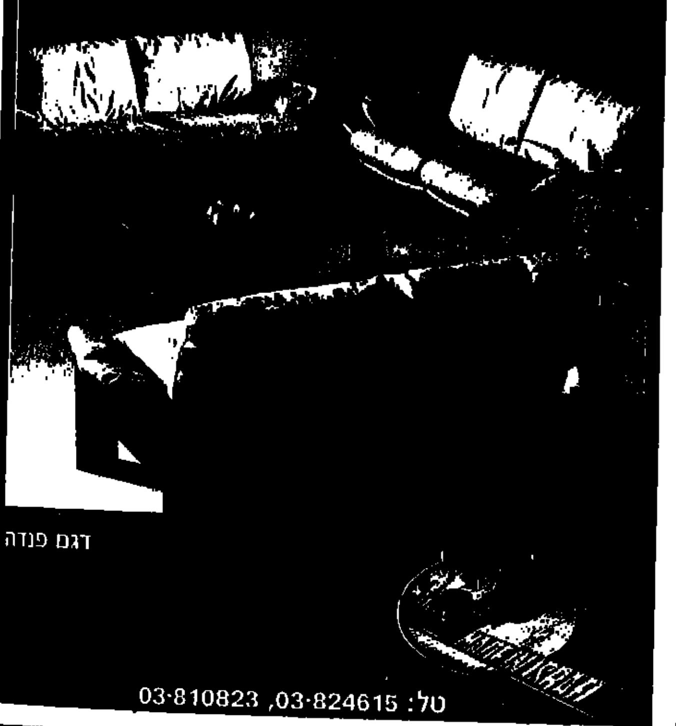

דגם פנדה

טל: 03-824615, 03-810823

רהיטי יושקו בע"מ

הגלריה לתרבות הדיור הקלאסי

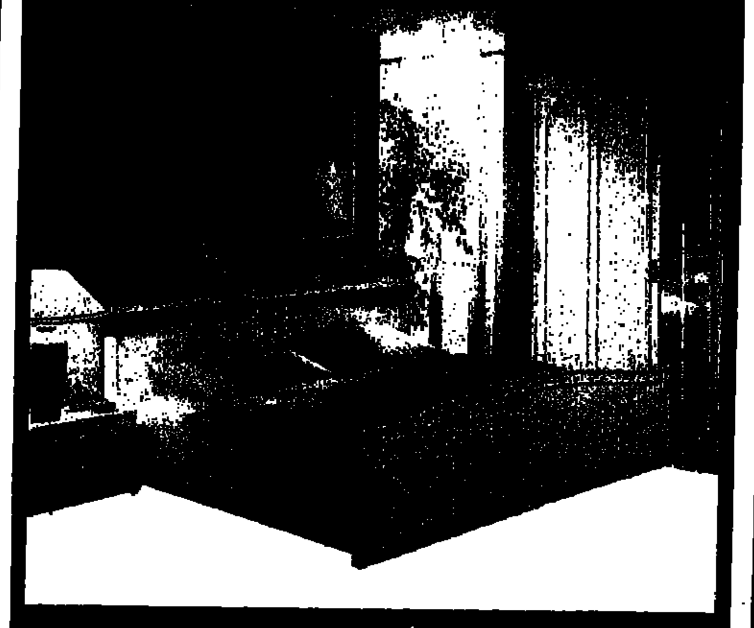

טל: 02-226234

B.Y.D. יבוא שיווק והפצת רהיטים

דגם SOLE

דגם MANUELA/2

טל: 03-824615 ,810823

להשיג בחלק מהחנויות:

• רשימה חלקית

סגנון

6
רגע חושבים

10
נילי שחק בוממן:
גם זמר גם מרפא

14
טלילה בן זכאי:
מגהצת הקמטים

17—16
רותי קינן:
מטעמים בסגנון עולמי

18
ראומה זיסקינד:
קריירה בדואר

24—20
תמר אבידר:
אמריקניות בפריס

27
מילכה למדן:
מבוקש משכיל וחם

30
אורית הראלי:
חופז בחו"ל

עורכות:
חמר אבידר וליאורה עיני

עיצוב ועריכה גרפית:
כרמית אדלר, רותי בנאי

מודעות: נילה שניידר, סימה בללי
טלפון 439474 (03)

מזכירת הפקה: בתיה אביטי
טלפון 439276 (03)

כל הזכויות שמורות למעריב ©

סיפור השער:

קטיפה על החוף לקיץ 89' מהקטלוג החדש של "גוטקס", שהפעם כולו כחול־לבן.
צולם בארץ על ידי בן לם.
הדוגמנית ליאת רון.
על שבוע האופנה — רשימתה של יהודית חנוך בעמ' 13.

כותבים לנו

בן לאגרסיביות

גוכחתי ליא.א., השולח את לימור ליבנת הביתה ("סגנון" מס' 218):

א. כנסת ישראל מלאה ביפי־נפש ומערערים את בטחון המדינה. 713 הקלות להם זכתה לימור ליבנת במרכז הן הם ההוכחה שישראל זקוקה ל"אגרסיביות" של לימור ליבנת.

ב. ממה פוחד הכותב? מדוע הוא מסתתר ואינו מפרסם את שמו המלא?

הרצליה — ז'אן צורי

הרפואה בביצה

ראנו בירחון למדע של "מעריב" 2000 על פרופ' בנימין בנטוב – חלוץ פיתוח אינדקס לבירור ואיבחון ליקויים בפוריות הגבר. זוהי תגלית, שנתקבלה אחרי מאמץ קשה של הפרופסור. קראנו גם על תנאי עבודתו הקשים. לא קראנו על כך שהוא שובת, או דורש תוספת שכר. פרופ' בנטוב עושה הרבה יותר ממה שעליו לעשות במעבדה שלו – כי יש לו מוטיבציה. חבל שהרופאים שלנו לא לומדים ממנו.

יחס הזלזול לחולים ולאדם הסובל משקיע את מערכת הבריאות שלנו בביצה הנוראה הזאת שבה היא נמצאת.

קריית אונו — נחמה בילינסקי

התבטאות אומללה

בכתבה שהופיעה במדור "בי"ס לידידות" ("סגנון" מס' 218) נתן הפסיכולוג רפי יעקובי תשובות, שלדעתי גובלות בגסות רוח. הופיעו בה פניני לשון כמו: "תתחרמני לך ושיהיה לך לבריאות", "להקיש בדלת של המתהוללים ולבקשם להכניס גם אותך לחינגה". את דעתי על הפסיכולוגים למיניהם לא אביע במכתב זה, אך זה מזכיר לי פתגם בערבית (בתרגום חופשי): "פרנסת הטפשים באה להם מהמשוגעים".

אם זו צורת התבטאות של משכילים איך אפשר לבוא בטענות ל"עמך"?

אשקלון — ד.ס.
(השם שמור במערכת)

רוסים רוסים

ראתי את הרשימה "רוסים מעולם אחר", ("סגנון" מס' 219), ומאוד התרגשתי. אכן, זו שמורת טבע ההולכת ונכחדת! קהל קלאסי שהמלה תרבות היא מושג של ממש לגביו. הלואי שרבים היו כאלה. בימים קשים זהו עוגן הצלה.

תל אביב — אהובה ד. כהן

שורש הרע

אני לא מבין למה כותבים כל כך הרבה על האיידס במקום לעשות משהו בנדון. למשל, לאסור על פרסומות תועבה ברחובות ובעתונים. מספיק עם המתירנות הזאת. זה שורש הרע. ויפה שעה אחת קודם!

חולון — י.ג.
(השם המלא שמור במערכת)

אין שוויון

כל המאבק הזה לשיוויון־האשה הוא מאבק מסולף. אם יהיו ברשימת "הליכוד" 50 אחוז נשים, הישנה הדבר את הצבעת הנשים? נשים וגברים יש להם תפקידים שונים בחיים. שיוויון מלא יהיה רק אם גם הגבר יכנס להריון...

ירושלים — מ. עמירם

אמת בפרסום

רצינו להעניק צל"ש לחברת "מרגל", יצרנית הברזים (מקיבוץ גליל־ים), על האמת שמאחורי פרסומיה, אדיבות עובדיה, השרות המעולה והזריז שהם נותנים. סיפורנו: משנתקלקל לנו ברז צלצלנו אליהם וכל מה שבקשו היה פרטים על סוג הברז. הבטיחו שישלחו מיד ברז בדואר, לא ביקשו תמורה או טופס אחריות, רק ביקשו לשלוח להם בדואר חוזר את הברז המקולקל.

כפר ורדים — מש' שניר

[illegible]

אין המערכת מחזירה כתבי־יד ומכתבים שאינם מתפרסמים. המערכת אינה מתחייבת לפרסם כל מכתב. מכתבים בעילום שם – לא יתפרסמו.

דעה אחרת

חודה לרופאים!

בתור חולה שהייתה מאושפזת בבית חולים נהריה בימי השביתה, ברצוני להביע דעה אחרת.

אושפזתי במחלקה פנימית א' בגלל התקף של לחץ דם גבוה, במשך שבועיים. כל אותה תקופה התבוננתי ברופאים יהודים וערבים בעבודתם והתמלאתי אליהם הערכה גדולה. לא יכולתי להבין מנין לקחו המקטרגים שהרופאים מפקירים חולים.

למרות שאני מבוגרת ואת שלי כבר עשיתי, התייחסו אלי בסבלנות, באחריות ובדאגה, כמו אל תינוק שאך נולד ותמיד נמצא איזה רופא שבימים קשים מצא מלה טובה לעודד אותי.

גם בימים שבהם צומצם כח האדם בגלל השביתה וגם בימים שעבדו במתכונת שבת, דאגו הרופאים להכין את התרופות והוראות הטיפול לימים שנעדרו ובימים שהיו עבדו כפל כפליים ולא נתנו לנו החולים להרגיש את מוראות השביתה. ייתכן שבמקומות אחרים הם כבר נשברו, וגם כאן אני תוהה כמה זמן יחזיקו מעמד במאמץ ובמעמסה הגדולה המונחת על נפשם וגופם.

יש לנו רופאים טובים. אנחנו רוצים גם רופאים מרוצים. רופאים שאין להם בעיות קיומיות, רופאים שיקבלו את הכבוד ההערכה והתמורה הכספית הנאותה והתנאים המתאימים, כדי שיוכלו להקדיש את עצמם לחולים שלהם, כפי שגם הם עצמם שואפים לעשות.

אני פונה בזה למשרד הבריאות, למשרד האוצר ולראש הממשלה – תנו להם מה שמגיע להם, תנו להם את מה שהם דורשים ואפילו יותר, כי הם ראויים לכך.

ואחטא אם לא אזכיר את האחים, האחיות, המתנדבים/ות המתלמדים/ות האתיופיים ויתר הצוות שעבדו והתנהגו ללא דופי במלוא ההתחשבות.

עמידה — קלרה מוץ'

ורדינון ורדינון ורדינון ורדינון ורדינון
עד 50% הנחה
* מגבות * מצעים * חלוקים
* שמיכות * מגבות במשקל
חנות המפעל: פתח תקוה
אזור תעשיה ק. מטלון,
מבטחים 6, 03-9221119

עשו פרצוף מצחיק של קטשופ וזכו!

בתחרות הצילומים של קטשופ אסם, אגפא ופולארויד זכו:

בפרס הראשון -
איתי גרוד, מבועים בנגב,
זכה בזוג כרטיסי טיסה להוליווד, ארה"ב

בפרס השני -
5 מצלמות פולארויד "אימאג'" - זכו:

סמית נואל, **אשקלון**; פלדמן חילה, **קרית־אונו**; שריד שולה, **טבריה**; אצקוביץ אלון, **באר־שבע**; רצשטר יאיר, **חולון**.

בפרס השלישי -
100 מצלמות אגפא פוקט (גטר 1001) - זכו:

[illegible]

חברת אסם מודה לכל אלפי הילדים שעשו פרצופים מצחיקים
בתחרות השנה של קטשופ אסם, אגפא ופולארויד.
אסם מקווה שנהניתם מהמבצע ושתמשיכו ליהנות
מקטשופ אסם שעומד על הראש!

קטשופ אסם

כי הילדים זוכים!

זה טוב זה אסם

* הזוכים במבצע יקבלו הודעה בכתב לביתם על זכייתם.

רגע, חשבים!

ארט בוכוואלד
תוכניות לחופשה

ס וף סוף – עומדת החופשה להתחיל. בתי הקיץ נפתחו מחדש, מגרשי הטניס נוקו למשעי. הדגים מפוזים בחדווה וקול הצב נשמע בארצנו.

זייגפראס נכנס למטבח בשמונה.

"נצא לריצה בחורשות כדי לשיר עם הציפורים"? אני שואל אותו.

"אי אפשר", הוא משיב. "עברתי פה רק כדי לאסוף אותך לפגישת 'הוועד להצלת הדגים הכחולים'".

"לא ידעתי שהם בסכנה".

"הם לא בסכנה", עונה הוא. "אבל מישהו צריך בכל זאת להציל אותם. אנשים שולים אותם מהמעמקים כאילו שהמחר אינו קיים".

"מתי תגמר הפגישה"?

"בערך בעשר".

"טוב, ואז נשחק טניס".

"בעשר אי אפשר. יש הפגנה לפני בניין העיריה במחאה על החלטת ועדת הבינוי להתיר בניית 30 בתים עירוניים על שפת המים. אנו מצפים להשתתפותך".

"ארוחת צהריים", אמרתי. "מותר לי ללכת לארוחות צהריים בטברנת 'הכלב השחור' עם הילדים שלי, נכון"?

זייגפראס הביט ברשימותיו. "לא, יש לנו ישיבת אסטרטגיה עם עורך הדין כדי לבדוק איך אפשר להגביל את שיעור הגידול באיסט צ'ופ. הוא יודיע לנו איך נוכל לקרקע אותם".

"אני יודע שאסור לי לשאול זאת, אבל מה לוח הזמנים שלי לאחר הצהריים"?

זייגפראס ענה: "ב־2 רשמתי אותך להפגנה נגד האפרטהייד בחוית בית הקיץ של איזה דרום אפריקני".

"איזה צירוף מקרים, בדיוק אז אני הולך לים. מה קורה בשלוש"?

"אנחנו מגייסים תרומות למועדון הנערים בכנסיה האפיסקופלית אולד ויילר. אחר כך אנחנו הולכים לאתר השפכים על חוף הים וחוסמים את שערי הכניסה בגופנו".

"האם אהיה בבית עד ארוחת הערב"?

"אם לא תיאסר, אני חושב שכן. אתה יודע שיש ארוחה משפחתית בלגינן האמריקני למען מסדר נזירות מסצ'וסטס הערב"?

"לא אמרו לי", עניתי לו. "היי, שמע, יש לי רק שבועיים, לא שאני לא מורהה עם כל הדברים האלה, אבל בגללכם אני עושה בדיוק מה שאני עושה בבית, רק יותר".

"אתה יכול לצאת לשוט או לשחק גולף אם אתה רוצה", אמר זייגפראס, "אבל לא לכך נועדה החופשה. אם אי אפשר לסמוך עליך כשמנסים להציל את איכות הסביבה, אז לך לצלול עם השנורקל שלך ושכח מכל העולם שאתה חי בו".

"אני בעד איכות הסביבה, אבל אם אכלה את כל זמני בהגנה עליה, מתי אוכל ליהנות ממנה"?

"מעולם לא העליתי בדעתי שאשמע מפיך שאתה מעדיף לתפוס גלים מאשר להציל את עיט הרגים מכליה".

"אבל לא אמרתי זאת", ניסיתי להתגונן.

"אמרת משהו דומה מאד", אמר זייגפראס. "תראה, אם אתה רוצה לבלות בחופשה שלך, זה עניינך, אבל אתה הוא זה שיצטרך לעמוד מול נכדיך בעוד 40 שנה ולתת להם הסברים".

"אתה צודק, מדוע זה יעלה בדעתי לבלות בנעימים בזמן שיש כל הכך הרבה עבודה? אני רוצה לעזור. האוקיאנוס תמיד יישאר פה, אם לא במהלך החופשה שלי אז בוודאי בזמן חופשתו של מישהו אחר".

זייגפראס תחב לידי שולחן ברידג'.

"מה אני אמור לעשות בזה"?

"אנחנו יוצאים לרחוב הראשי לאסוף חתימות".

"לאיזה עניין"?

"עוד לא החלטתי".

ערב גברים
אבי דר

ו היה שם מישהו שלא הבין שום דבר, אבל לזכותו ייאמר כי הוא לא הפריע לשאר המשתתפים באותו ערב סוריאליסטי. הוא רק ישב בצד ובהה בנו, המבינים לכאורה.

בפעם הבאה שמזמינים אתכם לערב גברים, משהו שמתחיל בהזמנה בסגנון של: "נפגשים בתשע לארוחת ערב", ומוסיפים כבדרך אגב: "כדאי שתביא גם חבילת דיסקטים כי יש לו הרבה תוכנות חדשות", צפו להפתעות.

ידידנו, שפרש לאחרונה לגימלאות, איש אשכולות כשלעצמו, שהחוק היבש שלח הביתה בהגיעו לגיל 65, החליט ללכת נגד השיטה. סגר לו כבית חצי חדר, קנה מזגן ושולחן עבודה רחב, טלפון משוכלל, והקים לעצמו מרכז תעסוקתי המנתק אותו מאשתו ומהבלי הגימלאים למשך מרבית שעות היממה. עם הפרישה התברר לו כי השתחררו לו מספר תוכניות חסכון ואמצעים המאפשרים לו לפנק את עצמו. קנה מאיש עסקים צעיר שפשט את הרגל, מחשב אישי משומש ומשוכלל כיותר עליה יכול הוא להריץ את מיטב התוכנות העסקיות.

הזמין אותנו, ידידיו הצעירים, חובבי מחשבים אישיים, להתגאות בשליטתו בתוכנה עסקית חדשה. ישב מול המסך כמו טייס ג'מבו לפני המראה, מקיש במקשים ומתגאה בתוצאות. מריץ, מנסה, בודק, משווה, קונה את הספרות המקצועית הדרושה, שקוע בעולם העסקים הצבעוני שעל צג מחשבו. מחבר ומחסיר גליונות חישוב אלקטרוניים; עורך ממוצעי מכירות, מחלק בונוסים לעובדים מצטיינים, מציג בגרפים מסודרים את התפלגות המכירות ושיעור הרווח המחלקתי, הכל בלחיצת מקש אחת, מבלי לצאת מפתח ביתו. קצת קנאתי בו, הגימלאי הטרי, שתוך פחות משנה נצרך גם לגליון חישוב אלקטרוני לחישוב טבלת אש"ל המפרטת את הוצאותיו בנסיעת עסקים למערב ארה"ב.

בסוף הערב, כאשר השארנו אותו מול הצג והלכנו, הצעירים, לטעום את הבירה בפאב הסמוך, הוסבר לי על ידי מי שישב ולא הבין כל הערב מה רוצים מחיין, שכל הנתונים שהורצו מולנו, הינן תוכניות הדגמה מוכנות של היצרן. עולם עסקים דמיוני לחובבי מחשבים משועממים. כנראה, שאת עולם העסקים המוחשי הוליך ידידנו בסימולציה צבעונית אלקטרונית, משוכללת, צייתנית ויעילה. פרטנר ידידותי שאינו מתייחס בזלזול להוראות ה"גריאטר" – כפי שכינו אותו מאחורי גבו עוזריו במחלקה – עולם עסקים חדש דמיוני, הגיון מנתונים פרי מוחו המשועמם; עיסקות המתרחשות אך ורק בנבכי התקליטון הקשיח. ■

אברהם שרון
שפה של ים

ב ין־ערביים לח. שעה שאנשים נפתחים בה, כמו מניפה, לשינויים, לרוח הדקה של התמורות.

הקיץ מגלה לך, פתאום, שהשפה העברית אינה אלא שפת הים.

הוא מגלה גם, ששפת הים היא, בעצם, שפת העם. וששם – השקיעה בוערת דם ומזיעה ים. הקול המתכתי, העצי, של הכדורים הנחבטים במטקות. החול הָרוי בכל. הקנקלים. הפיתות. הפירות. הצידניות הגדושות. המשתזפים החרוכים, הנוצצים מן השמנים והמשחות והקרמים.

הפרידות של 'שלום ולהתראות', אשר תרגומם לעברית, תרגומם לים, הוא: יאללה, בַּיי.

שפת העם צפופה עד אפס.

נחילים נחילים קולחים לה המתקלחים ומשליכי הקלחים, הולכים ושבים, שוכבים ויושבים, יונקים משקאות משקות חדפעמיות, חושפים כרסים משתפלות ושולי־שריים לבנבנים. וצפוף ורועש ואלים וקר. וטיפוסי כליכך ישראלי כליכך. בין ערביים לח. יאללה, בַּיי.

נער ערבי – בגריו מזוהמים, מצחינים, קרועים – אוסף אשפה. נער ערבי אחר מוכר שלגונים. נער ערבי שלישי מסמן × על הכסאות.

שפת הים. שפת העם.

ועדיין חסם. והרוח הרקה של התמורות מְאָרָה הבליס אל האוויר ומסלסלה סילון של פיח מארובָּה של אניה איטית העושה את האופק ממשי משהו.

שפת הים שוטפת חול.

כריכורים. במעשים. באופן ההבעה של הבלתי מגע אלא כהר העולה מן השתיקה המתוחה, בצעקה הכבושה. חוט העצב רפוי על פניהם של האנשים, החשש. איהוודאות. ההתנתנות. הסתמיות. שפת העם. מרפקים מתחככים. גערות. ילדים מנדנרים. החוף – סין ואם, הם, המתות על מזרן ענק. דיוקנה של מדינה כמיטה.

המון שקוף, בוטה, אלים, לא־מיני.

אי־אפשר לשכב בשקט אם את נערה משתזפת. הפה המלוכלך – שפת הופת – ממציא לך אימפוטנטים. ודתנס ועמוס. וחם. ודביק.

ואת באמת רוצה סתם ים, פשוט ים, "עם הראש לשם", כמו כולם, בין ערביים לח, שעה שהשמש היא, אכן, כתם של זהב ואנשים – איפה הם? – נפתחים בה, כמאמר הפתיחה, כמו מניפה, לשינויים לרוח הדקה של התמורות וגם, אם אפו להיסתף טיפה – ללטיפה. יאללה, בַּיי. ■

קורים דברים

אורית רותם

מימין: ניצה שאול, פרוייקה פורן ודני סנדרסון. ילדי השכונה שמחו.

מימין: ארנון צדוק שמשחק בסרט, אדריאן פסדר וססיליה פק. אוהבים מיים. צילום: נאור רהב.

איך שלא יהיה
בסוף האשה מתה

ס יפור אהבה בין ערבי ליהודיה, או ההיפך, נושא שהצליח להדליק עכשיו שני גורמים שונים. ולגמרי במקרה, מצלמים בימים אלה בארץ שני סרטים באותו עניין. בשבוע שעבר התחילו לצלם את "אש צולבת", סיפור אהבתם הבלתי אפשרית של צעיר ערבי וצעירה יהודיה. השמע התחילו לצלם את "אהבה אסורה", סיפור אהבתם הבלתי אפשרית של צעיר יהודי וצעירה ערביה.

הראשון, מבוסס על סיפור אמיתי שהתרחש לפני קום המדינה. השני מבוסס על סיפרו של חיים זלדיס והוא קו־פרודוקציה אמריקנית־ישראלית, כשלצד הישראלי אחראי דורון ערן. כוכבי הסרט "אהבה אסורה", ססיליה פק, שמשחקת את הערביה ואדריאן פסדר שמשחק את היהודי, היו גם כוכבי מסיבת תחילת הצילומים לסרט, שנערכה בשבוע שעבר במועדון "הרבי סאמס" במלון "ימית" בתל־אביב. נראה שלשניים חאלה לא תהיה שום בעיה לגלם צמד נאהבים. כי ססיליה, בתו של גרגורי פק והפרטנר שלה, פסדר, הם זוג אוהב לא רק על המסך, אלא גם בחיים.

אגב, בשני הסרטים נהרגת בסוף הצעירה, יהודיה, או ערביה, האשה היא זאת שמשלמת בחייה את מחיר האהבה האסורה. ■

סאלח שבתי
בבריכה

ב הזמנות שחולקה גאולת נוני לחברים מ"סאלח שבתי", היה כתוב להביא בגדי־ים ומגבות. הרוב צייח לבקשה, והמסיבה בביתם של נוני ובעלה אלכס הכהן הסתיימה ברחצה לילית בבריכה. הם גרים במושב קדימה, וערכו בששי בלילה מעין חנוכת בית למשתתפים במחזמר המצליח.

גם את הערב החופשי היחיד שלהם מההצגה בילו כולם ביחד. שחקנים ופועלי במה, שרקדו, שרו, וטרפו את מיני הפאסטה שהכין בעל הבית, אלכס הכהן. על הפסנתר הלבן, שנגרר עד לבריכה, ניגנה מלחינת השירים להצגה, נורית הירש. ועוד היו שם בין היתר, אפרים קישון, זאב רווח, נירה רבינוביץ, חני נחמיאס, וורדינה כהן ושולמית אדר. ■

בינתיים רק
יומולדת

ה דוגמנית חני שטיינר (20) והמסעדן, החולש עכשיו גם על "המועדון", מקס מלכה (38), עדיין לא מתחתנים, אבל בהחלט מדברים על הנושא. בששי בלילה הם אולי עשו חזרה גנרלית ליום הגדול הזה. שטיינר, עם זר על הראש ומלכה לצידה, קידמו את פני המוני החברים שהגיעו עם מתנות למפגש אכדיה שעל חוף הים בהרצליה.

חני שטיינר ומקס מלכה, צילום: אריה רותם.

הסיבה למסיבה, יום־הולדת לשטיינר, מי שנבחרה בשנה שעברה כ"מלכת המים", בניצוחו של חתבר הצמוד, מלכה. באו הרבה דוגמניות או כאלה שקשורים לדוגמנות, כמו למשל תמי בן־עמי בנעלי התעמלות, חני פרי במכנסיים קצרים, רונית יודקביץ ועמי מור, בלי פינצ'י שנסעה עם הילדים לניו־יורק. ישבו על החול, רקדו בפנים, התכבדו בשלל סלאטים, שיפודים וסטייקים ושאלו "נו, מתי החתונה"? ■

חופה על רפסודה

ה דוגמנית המצליחה דניאל ישינובסקי מוותרת עכשיו על קריירה משגשגת לטובת האהבה ועל תל־אביב לטובת אילת. בשבוע שעבר היא התחתנה עם טינו ברבי, לשעבר דוגמן ונער שעשועים תל־אביבי, שזכה לתואר "טינו היפה". אבל היפה, שהתבגר בינתיים, התיישב כבר לפני כמה שנים באילת והוא חולש שם על חוף רחצה ומסעדה.

החתונה של שני היפים הללו נערכה בתאריך המבוקש 8.8.88, בחוף של החתן, כמובן. ומתל־אביב הגיעו לאילת בערך 200 בני־משפחה וחברים של שני הצדדים. החגיגה הסתיימה ברחצה לילית לא מתוכננת, כשהמוזמנים, בבגדיהם החגיגיים, דוחפים האחד את השני למים, כולל את החתן־כלה. החופה נערכה על רפסודה. והכלה, שלבשה שמלת מיני לבנה וצמודה, התעטפה בזמן הטקס בשכמיית מקסי מעוטרת בוורדים צחורים.

בשבילה זו הפעם השניה. בעבר חיתה נשואה במשך 3 חודשים לבן משפחת הקבלנים, אלון ברנוביץ. באילת היא מתכננת לעסוק בפעילות ספורטיבית ולהמשיך בדוגמנות, ככל שיתאפשר לה. ■

מימין: טינו החתן, הדוגמנית ססדר גיני והכלה דניאל ישינובסקי. ויתורים למען האהבה.

קודם בחירות,
אחר כך קולטורה

ה תאריך ההיסטורי, 8.8.88, נבחר גם לפתיחת אולפן וידאו חדיש בשם "אולפנות", שהתמקם בשכונת נוה־צדק, בבניין הידוע כ"בית ברחוב ש"ס". הפותחים הם יוסי נחמד, שעבד 7 שנים במחלקת העריכה בטלוויזיה הישראלית ואחרי זה בשוק החופשי, ודני לנדאו שחזר לארץ אחרי שב־12 השנים האחרונות חי ועבד (בהפקת סרטי פרסומת) בארה"ב. באותו ערב, גם נפתח שם אולפן משוכלל לאנימציה ממוחשבת, ששייך ליגאל דורון וגיא פורן.

את פורן ג'וניור, שנמצא בחו"ל, ייצג בערב הפתיחה האבא שלו, פרוייקה פורן. היו שם גם ניצה שאול בביקור מולדת, דני סנדרסון, דובי גל אסי דיין וקרולין לנגפורד. הכיבוד, שכלל תירס, פופקורן ומקלות סוכר, היה מונח על שולחנות בחוץ, לשמחת ילדי השכונה שעטו עליו בהמוניהם. האולפנים החדשים, לדברי בעליהם, מתאימים להפקות הטלוויזיה של המפלגות הבינוניות. ואחרי הבחירות יתעסקו שם בעיקר בקולטורה. ■

מכירת סוף העונה
קרוקודיל
נעליים
מידות 35—42
תיקים, חגורות
דיזנגוף סנטר שער 5/7 ת"א
טל. 03-289477

אזהרה: משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

קרים דברים

חמר כבירי. מגעל וסגר.

בגין בעקבות הרבי מקוצק

שמעון פרס נוהג לצטט את אימרתו של הרבי מקוצק: "אין אמצע הדרך – רק סוסים הולכים באמצע הדרך". בערב שנערך עם הוצאת הספר "אין שלם מלב שבור" ציטט מחבר הספר, **שאול מייזליש**, מאימרות הרבי ובמיוחד את זו.

לערב הגיע, היישר מביקור עם תלמידי תיכון בפולין, הרב **ישראל לאו**, אשר עלה שם על קברו של הרבי מקוצק, וסיפר כי בצריף הקוצקאי הסתגר האדמו"ר ב־20 שנותיו האחרונות – תופעה המזכירה את הסתגרותו של בגין.

ד"ר **יוסף בורג**, בסקירתו על תולדות החסידות וריקעה של קוצק בתנועה זו, אמר כי בניגוד למלחמה בין מתנגדים־ליטאיים לבין חסידים שאינם יכולים לחיות ביניהם בשילוב – כפי שקורה היום בבני ברק – הרי במשפחתו הצליחו החסידים והמתנגדים לחיות בשלום. ■

תלמה הדר

עונש לאם עובדת

יועצת ראש הממשלה למעמד האשה, עו"ד אתיה שמחה, מחתה על קיפוחן של הנשים במעבר לשבוע עבודה בן 5 ימים. מאחר שנשים אמורות עתה להאריך את שעות העבודה שלהן – ויש להן קשיים גדולים להאריך אותן כל עוד הילדים נמצאים במעונות הנסגרים בשעה קבועה – מציע הסעיף הנוגע להן: אמהות עובדות תוכלנה לסיים עבודתן בשעה 15.05 תמורת ניכוי 6% משכרן. ומי שאינה יכולה לעמוד בכך – יכולה להתפטר תוך 3 חודשים.

"זהו עונש", קובעת אתיה שמחה, והיא מציעה לבטלו. ■

גרפולוגיה דור שני

לפני צאתה לבון שבגרמניה להתחקות אחרי כתבי יד של מדינאים גרמנים כמו קאנצלר גרמניה המנוח קונראד אדנאואר, לצורך מחקרה על "עוצמה ואירוטיקה", סגרה הגרפולוגית **רות צוקר**, מי שיסדה לפני 50 שנה את המכון הגרפולוגי הישראלי הראשון בחיפה, מעגל בחיים, עם בתה **תמר כבירי**, גרפולוגית תעשייתית.

צוקר נזכרה שהלקוח הראשון שלה היה ד"ר **ראובן הכט**, מי שהיה לימים יועצו המדיני של ראש הממשלה לשעבר, מנחם בגין, בעל ממגורות "דגון" וחתן פרס ישראל מיום העצמאות האחרון. בתה חוגגת הצלחה מקצועית שאף היא קשורה בד"ר הכט. יום אחד שלח לה הלקוח הראשון של אמה מכתב מאדם שטען שהוא קרובו היחידי, מאחר ולו אין ילדים הוא ביקש ממנה לבדוק מה אופיו של שאר־בשרו שצץ לפתע. היא בדקה ומצאה שמדובר במתחזה. כעבור זמן, הגיעו אליה שני מכתבים ממפעלים בכתב ידו של אותו מתחזה שביקש להתקבל לעבודה, היא הזהירה אותם שלא לשתף עמו פעולה. מאוחר יותר שמעה, שאותו אדם התקבל למשרד החוץ תודות לתעודות מזוייפות שהציג ונשלח לדרום אפריקה. שם עלו על התרמית עוד לפני שהגיש את כתב האמנה והוא סולק מתחומה. הוא תבע כתגובה את משרד החוץ על הפרת חוזה עבודה וזכה במשפט.

רימונת שיף

כל העולם קופסה

ג'וליאנה פטינארי, איטלקיה מאה אחוז, הינה השנה הגימיק של פסטיוואל תיאטרוני הבובות שנפתח במוצ"ש בירושלים. היא מה שמכונה בתוכניה "התיאטרון הקטן של בבט", הגיעה מאיטליה עם מופע רחוב המוגדר כהצגה לאיש אחד. ג'וליאנה היפהפיה מחזיקה על ברכיה קופסה, שגודלה 40 ס"מ. לקופסה פתח למתבונן אחד, הרואה בקופסה סיפור אהוב. בעוד האחד מתבונן בקופסה, משעשעת ג'וליאנה את קהל הסקרנים הצובאים בתור. כל מתבונן יכול לצפות בסיפור אחד מתוך עשרה סיפורים אפשריים. הקופסה הקסומה כוללת בתוכה תיאטרון קטן עם מסכים ותאורה ושמונה שחקנים זעירים (בובות). ■

אילנה באום

ג'וליאנה פטינארי. ניסיק בפסטיבאל.

למה כדאי לדעת אידיש

מי שהיה נגיד בנק ישראל, **משה זנבר**, ביקר באחרונה בהונגריה ורואיין על ידי השבועון הכלכלי ה.וו.ג. (קיצור של "השבוע בכלכלת העולם").

בתשובה לשאלה, כיצד הוא מסביר שבין היהודים יוצאי הונגריה הוא הגיע לתפקיד הרם ביותר ואילו "אחרים לא הגיעו להישגים כאלה", השיב זנבר, כי "יהודים יוצאי הונגריה, בניגוד לאלה שעלו ארצה מאיזורים אחרים של אירופה, לא הצטיינו בידיעת שפת האידיש. זה מפריע להם בפוליטיקה, שבה חשובים מאד הקשרים האישיים". אולם, זנבר מוסיף, יהודים הונגריים דווקא מצטיינים בתחומים אחרים, "שבהם יש להישגים מודד יותר אובייקטיבי, כמו במדעים, למשל". הוא מוסיף ומציין, כי "בצה"ל דווקא הגיעו יהודים יוצאי הונגריה להישגים נכבדים וגם מפכ"ל המשטרה הנוכחי, דוד קראוס, הוא מיוצאי הונגריה". ■

נפתלי קראוס

בראש אחד עם הבת

שש עשרה שנים חיכה קובץ שירי ילדים, שחרז אבנר רוטנברג, עד שבתו עדה הגיעה לגיל שש עשרה, וביוזמתה היתה למאיירת של הספר. לא הספר הראשון שכתב אבנר, מי שנותן כל השנים בעסקי תרבות ואמנות, במסגרת עירית ירושלים. אבל בפעם הראשונה שיש לו עניין בילדים. וכירושלמי, שמרחב השחיה שלו הוא באמבטיה, שעה קלה לפני כניסת השבת, בחר דווקא בשם "הפילים בים" לקובץ השירים שלו. אז יש בעטיפה אב פיל, ואם פילה, ובן פילון, ובין הדפים חרוזים שעניינם ים, מכוניות, שבלולים, ציפורים, וכמובן אופנים. האב היה בראש אחד עם הבת, ואת התוצאה הניחו בפני הילדים. ■

יוסף צוריאל

זוהי גלית אהרוני הישראלית בתחרות מיס אינטרנשיונאל בטוקיו, יפן. הופיעה בבגד ים ובשמלת ערב. לא זכתה בתואר – הזוכה היא הנורווגית אלכסנדרה – אבל יפה היא כן. צילום: נאסא.

בר זוהר יברח לאילת

מבין חברי הכנסת מרשימת המערך, שהוצאו ב־1984, מיכאל בר־זוהר הוא היחיד שהצליח להיבחר שוב בבחירות האחרונות במפלגה. ההסבר שלו – עבודה ושוב עבודה. "קאם־בק", הוא אומר, זה עניין קשה. ולצורך תהשקעה בהתמודדות ואולי לאחריה, ודאי עיסוקו הנוסף, שהביא לו פירסום רב, כתיבת ספרים בכלל וספרי מתח בפרט.

ספרו האחרון "החייל האלמוני" יצא בימים אלה בתרגום עברי. הספר חושף אמת מזעזעת על מוסר ומלחמה ושמירת צלם האדם במהלכה, בעקבות מותו של גיבור מלחמת וייטנאם, אותו עומדים לקבור כחייל האלמוני. קשה שלא לחוש בהקשר לאזורנו, ולמלחמה אחרת שעוררה שאלות מוסריות.

בעבר, הוא מודה, כשהיה חבר כנסת, ירדה כתיבתו בכעשרים־שלושים אחוזים, הוא יודע שכך יהיה גם הפעם ומוכן לכך. "בכל זאת אני מעדיף את הישיבה בכנסת. אני לא יכול שלא לכתוב, אבל ברור לי שזה חייב יהיה להיות פחות. הכתיבה נותנת לי את החופש המוחלט לומר מה שאני חושב בלי לחשוש מפליטות פה, מה שלא קיים מעל בימת הכנסת, אבל רק שם אפשר לשנות ולהזיז דברים".

את ספריו נוהג בר־זוהר לכתוב במקום נידח ורחוק ככל האפשר. עכשיו, הוא אומר, ביתו באילת יהיה המקום הרחוק ביותר אליו יגיע... ■

נעה ול

את אמרת

נילי שחק בופמן

יוני שי. לא אוכל בשר, לא נוסע בשבת, חולם הרבה. כשהוא לא שר, הוא עוזר לסובלים מכאבי ראש ומכאבי פרקים. עד היום הוא עבד בפרופיל נמוך. יום אחד הוא יהיה שימי תבורי.

כשהיה תינוק, התבלבלו בבית החולים והחליפו אותו באחר.

גם זמר, גם מרפא

שמעתם פעם על זמר מזרחי שהוא גם מרפא טבעוני, שלא נוסע בשבת ושכל חייו חשב שהוא ילד מאומץ? זהו יוני שי, זמר מזרחי טבעוני שאינו מעשן ולא שותה ובכלל הוא סיפור על זמר מעולם אחר.

יוני רוצה להיות רוד סטיוארט הישראלי, אף כי קשה להעלות על הדעת איך זמר נזירי בעל קול מל־טף, כפי שיש ליוני שי, רואה את עצמו ברמותו של סטיוארט ההולל הידוע. אבל, לפנטז מותר. ובשביל אחד שלא אוכל בשר ולא נוסע בשבת לפחות מותר לחלום. יוני, שהתפרסם בשירים "פרפרים בבטן" ו"פתח תקוה, פתח תקוה", יוצא בימים אלה עם שיר חדש שכתב, שיר הנותן ביטוי לאינתיפאדה: השיר "צפוף באוזן", הרץ מזה כמה שבועות במצעד הפזמונים, הוא לדבריו שיר מחאה פוליטי על היחסים בין היהודים והערבים.

ליוני היתה התפתחות מאוחרת בהכרה שהוא רוצה להיות זמר. עד היום עבר בפרופיל נמוך, בעיקר באי־זור של ראשון־לציון ודרומה. יוני ולהקת "זוהר השמש" שלו מוכרים היטב שם. כעת הוא עומד בפני לידה שניה. רק עתה הוא מרגיש את עצמו בשל לצאת לעו־לם להתייצב בלי פחד בפני מכשולים בדרכו.

מה קרהז את המהפך הנפשי הוא תולה בהכרה החד־שה, שרק בגיל 30 העז לבטא אותה: שמו האמיתי של יוני שי הוא ציון ישעיהו, שמאחריו סיפור מדהים. כשהיה תינוק התבלבלו בבית החולים בו נולד בפתח תקוה והחליפו אותו בתינוק אחר. לדברי אמו, התינוק האחר לא רצה לינוק ממנה ורק לאחר שהתבררה הט־עות החזירו לה את תינוקה האמיתי.

"לאמי נשאר הפחד והזכרון לא עזב אותה מאז ובכל פעם שלא התנהגתי בסדר היא היתה אומרת לי, אתה לא הבן שלי. משך שנים הרגשתי דחוי. כל ההתנהגות שלי בבתי הספר, בלימודים ובכלל היתה מושפעת מן ההרגשה שלא רוצים אותי. כל השנים סבלתי ושתקתי. הסיפור של הילדה המאומצת מברזיל, קרולין ברונה, עשה לי משהו. תפסתי אומץ ודיברתי עם אמא שלי, בפעם הראשונה בחיים שלי, על איך שאני מרגיש בבית. אמא שלי נדהמה. בכלל לא ידעה ולא הרגישה מה שעובר עלי.

"אני מצטער שכל השנים לא העזתי לדבר איתה על זה. עכשיו אני והיא מרגישים יותר קרובים ופתאום אני מרגיש אחרת. חזק יותר, שמח יותר. הפסקתי לחשוב מחשבות שחורות. הרבה חושבים, שהשינוי שחל בי זה בגלל הטבעונות וצמחי המרפא. נכון שזה עוזר, אבל השינוי הגדול בא לי מפני שהיום אני מאמין בעצמי יותר".

שמו של יוני כמרפא פלאים וכמומחה לצמחים אמ־נם אינו מפורסם כשמו כזמר, אבל הוא לא מעוניין במיוחד שיידעו על עיסוקו זה, שאותו הוא עושה כטו־בה לחברים בלבד. את צמחי המרפא המיוחדים שלו הוא מגדל בחממת הפרחים של אחיו, בנחלת־יהודה. שמו כמרפא חוליים כבר עושה את שלו. כמו שפעם היו באים אל אביו, שהיה רב העדה התימנית בשכונה – עכשיו עולים לרגל לבנו. בין הבאים לבקש את עזרתו – זוג חשוך ילדים, שהפריות מבחנה וטיפולים הורמוא־ליים אינם מדברים אל ליבם. שי טוען, שהוא השקה את האשה בתה צמחים מיוחד שהוא מגדל – וכעת בישרו לו בני הזוג שהאשה הרתה.

הוא עוזר לסובלים מכאבי ראש ומכאבי פרקים. למ־בקשים מזור במחלות טרמינאליות הוא חושש מלהתע־רב, אם כי בין המבקשים את עזרתו היתה אשה, שבאה אליו אחרי ניתוח סרטן השד וביקשה תרופת הרגעה לכאבים באיזור הניתוח. יוני חשש לתת לה אפילו עצה, אך השקה אותה באחד מסוגי התה האהובים עליו. כעת אותה אשה הפכה לחסידה שלו, המבקרת אותו באופן קבוע. "אבל, אני לא רוצה להיות גורו לחולים", טוען יוני. הוא היה מעדיף להיות רוד סיוארט ואם זה לא יצליח – "אז לפחות להיות כמו שימי תבורי". ■

המתנה היפה ביותר לחג

בואי ותהיי גם את
"מלכה ליום אחד"

את מוזמנת ליום של פינוק והנאה. מיטב אנשי המקצוע יכוונו, יתאימו וילמדו אותך לנצל את נתוניך הטבעיים בדרך המוצלחת ביותר. יש מתנה יפה מזו לחג?

סדנת "מטמורפוז"
"מלכה ליום אחד".
יום שלם של התאמה מקצועית-פרטית
מסלולי התאמה אישיים: ■ איפור ■ קוסמטיקה ■ התאמת צבעים ■ אופנה ■ עיצוב־שיער.
הסדנה כוללת תספורת אישית, צילומים ותמונת "אחרי" צבעונית מוגדלת

סדנת איפור אישית
3 שעות של הדרכה והתאמה

מולה סנטר
מרכז היופי הגדול בישראל

ת"א: דיזנגוף 224, טל' 231013, 03־238463 ● חיפה: ארלוזורוב 1א', פינת הרצל 50, טל' 04־663462

[redacted]פה

יהודית חנוך

אותיות זרחניות, סקשוטות בגד״ים לקיץ '89 (עיצוב: משה ליהוד "סאן ספוטס").

בגד־הים של 89'

אתמול, בחדרים ממוזגי־האויר של "הילטון" בתל־אביב, שם מתקיים שבוע האופנה, שייגמר מחר בערב, נחשפו בפעם הראשונה בגדי־הים של הקיץ הבא. שמונה יצרנים של בגדי־ים משתתפים באירוע, מנסים למכור בגדיים לכל העולם. ישראל מובילה באופנת בגדי־הים בזכות "גוטקס", שהיו היצואנים הראשונים, הצליחו ליצור תדמית אופנתית ואמינה לבגדי הים "מייד אין יזראל" ועשו אותם למוצר יוקרתי מבוקש. כשהגיעו היצואנים האחרים, מצאו דלתות פתוחות.

מה יתחדש בקיץ 89' בין החול והגלים? לא הרבה, ובכל זאת בגדי־הים נראים אחרת.

★★★ נמשכת הנטיה לצניעות עם בגדי־ים פחות חושפניים, אם כי הביקיני עדיין מגלה הרבה עור וגם בגדי הים השלמים הם לא בדיוק כאלה שאפשר ללבוש בחוף של הדתיים. ★★★ בגדי־ים במידה אחת לכל, כמו הגרביים, שמתאימות לכל גודל, הם "גימיק" חדש, עשויים מלייקרה דקיקה וגמישה מאוד. מתאימים לכל מידה אבל בתנאי שהיא קטנה. ★★★ בגדי־ים מקטיפה גמישה, שנראית כמו הדבר האמיתי, אבל עם ליקרה שעושה את הבגד גמיש. ★★★ ממשיכים להשתמש בתחרה וברשת שעברו ישר ממחוכים, אבל בצבעים מהממים. עושים מהם ביקיני ובגדי־ים שלמים, או מכניסים ב"חלונות", שחושפים משטחים חדשים. ★★★ צבעים, צבעים, צבעים. לקחו מבגדי־הגולשים את הצבעים הזרחניים ושמו אותם בבגדי־הים המסודים. ירוק־דעל, וורוד־עז, צהוב־לימון. וגם סגול כמו של בגדי־הקרדינאלים הנוצריים, אדום־עגבניה וכחול־דגניות. ★★★ סריגים שנראים כמו כותנה מתוספסת, עם מרקם תלת־מימדי, בלי הברק של הסינתטיים. ★★★ מוטיבים מוטבעים ומובלטים, כמו תבליט. ★★★ הדפסים, שוב כמו גן פרחים דמיוני.

לפי מה שרואים השבוע, יהיו הרבה פיתויים לקנות בגד־ים חדש ב־89'. ■

משמאל: קצר וגמיש. זה מה שירוץ עוד הרבה זמן. (עיצוב: נאוה בוהדשמאי "דורינא". צילום: יקי הלפרין).

משמאל רחוק: עושים אותם צעירים גם כשרוצים למכור אותם לסבתות. (עיצוב: רחל אלקלעי "ששרעשרה פלוס").

בגד אחד לכל מידה

סריגים, שהיו מוצר היצוא הראשון של ישראל — למען הדיוק ההסטורי: לקהיר יש לפני 48' — עשים "קאמבאק" מרשים. המסר הוא צעיר, צבעוני וגמיש, גם כשרוצים למכור אותם לסבתות. יצרנים ותיקים עשו שינוי תדמית בעזרת מעצבות צעירות מ"שנקר", הרבה יצרנים חדשים, שלא ידעו את "אלד", הצטרפו לענף ולשבוע. נוספו להם יצרני הבגדים, שמשלבים בחלקי־לבוש מאריג ומסריג גם אריגים. את האריגים החדשים, ששזרו בהם חוטים גמישים, נראה כבר בחודשים הקרובים. ■

איב - מהפכה בהיגיינה נשית

חדש!

1. דוש אינטימי לשטיפה פנימית

סטרילי לשימוש חד פעמי.
לאחר המחזור ובכל עת.
היגייני, מונע הפרשות וחיידקים גורמי ריח. מעניק ניקיון ורעננות,
נוח וקל לטיפול.

2. אל־סבון נשי אינטימי

נוסחה מיוחדת לשטיפה חיצונית,
יומיומית. מעניק רעננות וניקיון
לכל היום. מותיר ריח נעים ועדין.

★ ברשיון משרד הבריאות
★ להשיג רק בבתי מרקחת ללא מרשם רופא
★ תכשירי EVE עשויים מחומרים טבעיים

Summer's Eve®

בקשי איב - והרוקח יבין אותך

"איב" תכשירי טיפול פעילים להיגיינה נשית

יבוא ושיווק אלפא קוסמטיקה 04־986555
היצרן: מעבדות Personal ארה"ב.

פ!א

טלילה בן־זכאי
צילום: ראובן קסטרו

מגהצת הקמטים

חביבה ריבקין, מעודדת מן התגובה החיובית.

אן.בי. סי. זו לא רק רשת טלוויזיה. זוהי גם מערכת של תכשירי קוסמטיקה על בסיס טבעי ביולוגי שזכתה בהמלצת ברסמכא. חביבה ריבקין, האשה־מאחורי, רושמת לזכותה גם גילוי תכשירי טיפול ב"אקנה" ו"סיבוריאה". לעת עתה נמכרים התכשירים בחוגי בית.

אני לא עוסקת בתקשורת, ולא שותפה ברשת השידור האמריקנית המפורסמת", אומרת חביבה ריבקין, בתשובה לשאלה מה לה ולראשי התיבות: N.B.C. המעטרים את כרטיס הביקור שלה. לגביה זה בסך הכל ראשי התיבות של **Natural Biological Cosmetics**, או בעברית פשוטה: קוסמטיקה טבעית ביולוגית, שהיא בעצמה מייצרת. שם אנגלי למוצר ישראלי? טוב לשיווק, ככל הנראה.

סיפורה של חביבה ריבקין מתחיל ברוסיה. היא היתה כבת 17 כאשר עלתה עם דודתה שהיתה לאמה המאמצת. התחנה הראשונה: אולפן לעברית "נאות מדבר" בבאר־שבע. תחנה שניה: ג'סי כהן, מעברה לאקדמיה בחולון. תחנה שלישית: נסיון להתקבל לאוניברסיטת ת"א. "כבית, היא אומרת, בלטביה, חשבו שיש לי כשרון רב לשפות, ואני ראיתי את עצמי בעתיד כמתורגמנית. כשהגעתי לאוניברסיטה אמרה לי הפקידה: יש לנו כל כך הרבה דוברי אנגלית מלידה, יהיה לך קשה להתחרות בהם. למה שלא תרשמי לבית הספר ללבורנטים רפואיים? מרוב ייאוש נרשמתי".

חביבה ריבקין מעידה על עצמה שהיא יסודית וקפדנית, ומניחה שמשום כך גם סיימה בהצטיינות את הלימודים. אבני דרך נוספות בחייה: נישואים (ב־71), גירושין (ב־87), הורות לשני בנים, עבודה באוניברסיטה בירושלים, בבתי־החולים "איכילוב" ו"דונולו", והמכון הווטרינארי. ובמקביל: ציור כתחביב והתעניינות בקוסמטיקה.

"כבר בגיל 17, אומרת חביבה, חשבתי על כך שארצה להיראות במיטבי גם בגיל 50. ומתוך הכרת העור והחמרים המרכיבים את הקרמים הנמכרים, התחלתי לבדוק מה טוב, ומה טוב יותר. משך לילות הייתי מוסיפה מזה, ומחסירה מאחר: שוקלת, מערבלת ומערבבת; ומנסה על עצמי את כל התרכובות החדשות. הייתי עוברת על פרסומים מקצועיים, מזמינה חמרים יקרים וייחודיים, כאלה שלא שווקו בארץ, ומנסה גם אותם בתרכובות שונות." לאחר שעברה קורס לקוסמטיקה הגיעה הלבורנטית הדינמית למסקנה שיש לה מה להציע לאנושות בתחום שיפור המראה.

גברת ג. מעידה

על קירות המכון שלה, הממוקם ב"בית הרופאים" (ללמדך שמדובר בטיפולי עור ולא רק בקוסמטיקה) מוצגות מספר תעודות ממוסגרות. שתיים מהן מעידות על רישום פטנטים. השלישית, ועליה היא גאה כמיוחד, מכילה מכתב בחתימתו של פרופ. אליעזר סוייר־מן, מנהל מחלקת עור בבית החולים "בילינסון", המאשר כי בדק את התכשירים שהיא מייצרת, ומצא אותם יעילים באחוז גבוה.

גב' ריבקין מקפידה על הניסוח המילולי. לא תרופות, תכשירים. זאת בהתאם לרישוי שניתן לה ע"י משרד הבריאות. אבל אלה הם תכשירים בעלי איכויות טיפוליות, הן כפצעי בגרות (אקנה) המציקים בעיקר לבני הנוער, והן בדלקת עור הפנים (סיבוריאה).

כמו עם מרבית ההמצאות זה קרה במקרה. ריבקין פגשה בשכנה שסבלה מסיבוריאה (מחלה המתפתחת ככל הנראה על רקע אלרגי, בדומה לפסוריאזיס, ומתבטאת בעור פנים אדום, סרוק ומגרד) ואשר כל הטיפולים עד אז לא הועילו לה. "היא ביקשה רשות לנסות את הקרם שלי. היססתי, אבל מצד שני ידעתי שהוא מורכב מחמרים טבעיים ואין בהם שום חומר העלול להזיק לה". ואמנם הרגשתה המידית לאחר הנחת הקרם על הפנים היתה מרגיעה ונעימה.

מעודדת מן התגובה החיובית התנפלה חביבה על הקרם והחלה עורכת בו נסיונות, תוך שהיא מנסה לכדוק אותו לעומק ולהבין את ההשפעות של כל אלמנט בנפרד, כמו גם של ההשפעה הנוצרת מן ההרכב. וכך, לאחר זמן, הצליחה לייצר את נוסחת הפלא שלה אשר לה השפעה מידית על פני החולה, וכשהיא אומרת מידית כוונתה לשעות, מקסימום – ימים.

ההתרשמות שלנו מלווה בהסתייגות: והרי אין זה סוד כי המנתחים הפלאסטיים אינם מציגים בפנינו גם את ה"פאשלות". והאם הללו המציעים קילוף עמוק – כאלטרנטיווה למתיחה ללא סכין – מפנים תשומת לבנו שהיו גם מקרים של כוויות עמוקות ? ברור שלא. מוטב, לכן, לשמוע גם כמה מן המטופלות. אחת מהן ג. (השם המלא רשום במערכת): "אני סובלת מסיבוריאה מאז הילדות. חביבה הצילה אותי. ההשפעה של הקרם היתה כל כך מיידית ומשמעותית עד שהפכתי כמעט למכורה".

– אם הכל כל כך מושלם מדוע את נוקטת בלשון עבר?

רגע של שתיקה. "אני לא רוצה לפגוע בה, אבל אחרי כשנה היתה לי לפתע התפרצות חדשה ועזה של התופעה האלרגית הזו ואז נשברתי. הכרתי רופא הומאופט שהציע לי עזרה בשיטתו. ולמרות שאף פעם לא האמנתי בה, אני מוכנה עתה לנסות הכל. למה לא חזרתי לקרמים של חביבה? היתה לי הרגשה שמיציתי אותם, ושוב אין הם משפיעים עלי. המשפחה שלי ממשיכה להשתמש בתכשירים שלה, הנשים לטיפוח הפנים והצעירים – במאבק נגד האקנה, והם מרוצים ביותר. רק אני נשברתי, אולי שגיתי".

המלצה חמה

[illegible]

דיילות מוכרות

בשלב זה לא ניתן לרכוש את מוצרי אנ.בי.סי בבתי־מרקחת או פרפומריות, אלא אך ורק במכון, או באמצעות דיילות מכירה היוצאות לחוגי בית בהם הן מדגימות, מייעצות, ומוכרות. חביבה רואה עצמה, במסגרת המכון, ככתובת לכל בעיה המתעוררת אצלן. יש נשים שהורגלו במשך שנים רבות להשתמש בקרמים המורכבים מחמרים ניטראליים ועליהן להתרגל לתכשירים הביולוגיים.

מרוכב בחומרים פעילים החודרים לעומק ומעבר להזנה מהווים, לדבריה, גם גורם המאיט את תהליך בלות העור, ומחליקים את הקמטים. כמו שרגל צריכה להתרגל לנעל חדשה, כך אף עור הפנים זקוק לתקופת הסתגלות. לפעמים, היא אומרת, יש להיעזר ביותר מים (היא ממליצה למרוח הקרם על הפנים עם ידיים רטובות להגברת הלחות) ולפעמים בפחות.

24 שנים אחרי שעלתה ארצה מלטביה, ו־12 שנים אחרי שהתחילה לבחוש בנושא הקוסמטיקה, עומדת עתה חביבה ריבקין בפני הפריצה הגדולה. באוגוסט תקח חלק ב"עלומים 88" התצוגה הישראלית הגדולה של בריאות יופי ונעורים שתיערך בתל־אביב תחשוף את מערך 17 התכשירים שלה (והכוללים גם קרם ידיים וגוף, שמפו וטיפות לחיזוק השיער) בפני הקהל הרחב.■

ש

אסתר אדלשטין,
קופנהגן

16 שנים בסיביר

זוג גימלאים יהודיים דנים, פתחו בקריירה ספרותית בגיל 75. כיום הוא בן 87, היא בת 80, והם נהנים מהצלחה ספרותית מסחררת בדמרק. ספרם "16 שנים בסיביר" נמצא כבר חמש שנים בראש צמרת רבי המכר. והכל התחיל, כמו בסיפורים, במקרה.

בחצי טיפת המזל הספרותית והרבה הנחת שנפלו בחיקם של ישראל רכלין, בן 87, ורעייתו רחל, בת 80, קשה להתקנא. להעריץ – דווקא אפשר. עם פרישתו של ישראל לגימלאות בגיל 75, התיישבו בני הזוג לשולחן הכתיבה והחלו להעלות בצוותא זכרונות מקורות המשפחה בסיביר. כתב ידם הפך לספר שזכה להצלחה מסחררת בדנמרק. כבר חמש שנים, מאז ראה אור ב־1982 בהוצאת ספרים דנית גדולה ומכובדת, נמצא הספר בראש רשימת רבי המכר. הוא הודפס ב־13 מהדורות ונמכר בדנמרק ב־130 אלף עותקים – תופעה חריגה בעולם הספר הדני.

אפשר למצוא את "16 שנים בסיביר", במהדורת כיס, בכריכה קשה, במהדורה מהודרת לחג המולד ואפילו בקלטת לעיוורים. הספר תורגם לגרמנית ובקרוב יצא לאור באנגלית, ומה אפשר לדרוש יותר מפיית ההצלחה הטובה, שדאגה גם שמבקרי הספרות הדניים יקשרו לספר כתרים, וכי רחל תזכה, כפי שקרה לפני מספר חודשים, בפרס האגודה הדנית.

ההצלחה המדהימה לא סיחררה את ראשיהם, אלא שישמה תמריץ לכתיבת ספר חדש, "גורלות סיביר", שיצא לפני מספר חודשים לאור, וגם הוא כקודמו גורף שבחים.

הקריירה הספרותית המזהירה של זוג הגימלאים היהודיים התחילה, כמעט כמו בכל האגדות הטובות, במקרה. ישראל נולד ברוסיה ב־1900, ורחל בליברפול, אך מגיל שנתיים היא בדנמרק. הזוג נפגש בקופנהגן, בגן השעשועים הידוע טיבולי, בשלהי 1934. ישראל שהה אז בדנמרק לצורכי עסקיו. הם נישאו והשתקעו בלטביה.

הדנית הצעירה התאקלמה חיש במקום, רכשה את השפה ולזוג נולדו שני ילדים, שניאור הבכור והצרייטה, המתגוררת כיום עם משפחתה בישראל. הכוונה היתה להתגורר מספר שנים בלטביה, לחסל את העסקים ולשוב לדנמרק, אך הגורל רצה אחרת. ב־1940 סופחו לטביה, אסטוניה ולפלנד לברית המועצות, וכ־40 אלף יהודי לטביה גורשו לסיביר. משפחת רכלין היתה בין המגורשים. לא היה מדובר בעונש אלא "בתירגול אידיאולוגי".

בסיביר הופעל מנגנון הישרדות בתנאים קשים וכחוסר כל. חרף הקשיים החליט הזוג להביא לעולם ילד נוסף, (הבן סמואל ששימש שנים רבות ככתב הרדיו והטלוויזיה הדנית במוסקווה. למרות היותו עתונאי יהודי הוא נהנה מיחס יוצא דופן וכבוד רב מצד השלטונות הסובייטיים. כיום הוא מנהל החדשות של הערוץ השני שתפעיל בקרוב הטלוויזיה הדנית). בהתערבות חזקה של השלטונות הדניים, הותר למשפחה ב־1957 לצאת את סיביר ולחזור לדנמרק.

עד פרישתו לגימלאות שימש ישראל כמורה לרוסית בגמנסיה דנית. כשגדלו הילדים ועזבו את הבית ולא היה יותר למי לספר זכרונות, הגה ישראל את הרעיון להעלות את קורות המשפחה בשש עשרה השנים בסיביר בכתב, כדי "לספר לדור הבא כיצד הצלחנו לשמור על זהות יהודית וציונית בסבך הסיבירי. התחלנו לכתוב פרקים מנקודות מבט שונות על ידידים, שכנים, הסביבה. עצב, שמחות ואירועים שונים. הפרקים הלכו והתרבו, וללא כל אמביציות מצדנו שלחנו את כתב היד להוצאת ספרים גדולה, לקבל חוות דעת", הם מספרים ומדגישים כי לעולם, ולו אף לרגע, לא האמינו כי מנהל ההוצאה יתקשר עמם, יבקר בביתם ויתדרך אותם להשלים את הכתוב לספר. "16 שנים בסיביר" יצא לאור עם תמונות שנשמרו בנס, כדברי ישראל רכלין, באלבום המשפחתי. הספר הוגדר כמיסמך היסטורי על הישרדות, שופע אהבת חיים וחום אנושי.

לאחר ההצלחה הספרותית יצא זוג הגימלאים למסע הרצאות בחוגים פרטיים ובבתי ספר דניים, כשהם מנצלים את ההזדמנות לעשות הסברה בהקשר לישראל ולציונות.

"איננו סופרים", הם מדגישים פה אחד. "אנחנו בסך הכל זוג מספרים, שמצא דרך להביע עצמו ולספר לאחרים על מהות שנשמרה בזכרוננו שנים על שנים. הרבה חוויות שחווינו ושהצלחנו להעלות בכתב, עם דגש על אספקטים בעלי אקטואליות ליחסי מזרח־מערב". את תהליך הכתיבה וההוצאה הם שמרו בסוד מילדיהם. כשיצא הספר לאור, נפל בהפתעה לא רק על הסופרים עצמם, אלא אף על חוג ידידיהם, על הקהילה היהודית הדנית שנותרה משתוממת וגם על שלושת ילדיהם, להם מוקדש הספר באהבה. "נכון שאנחנו כבר נחשבים לזקנים, אך מה זה גיל כשהעט עדיין נטוי", הם מצטחקים בהנאה גלויה.

דיוקנם של ישראל ורחל רכלין על כריכת ספרם המשותף.

REVLON

רבלון – זה חג בשבילי

רבלון מכינה לחג שפע של מוצרים ואריזות שי מהודרות – לכל מי שרצונך לשמח בחג הזה.

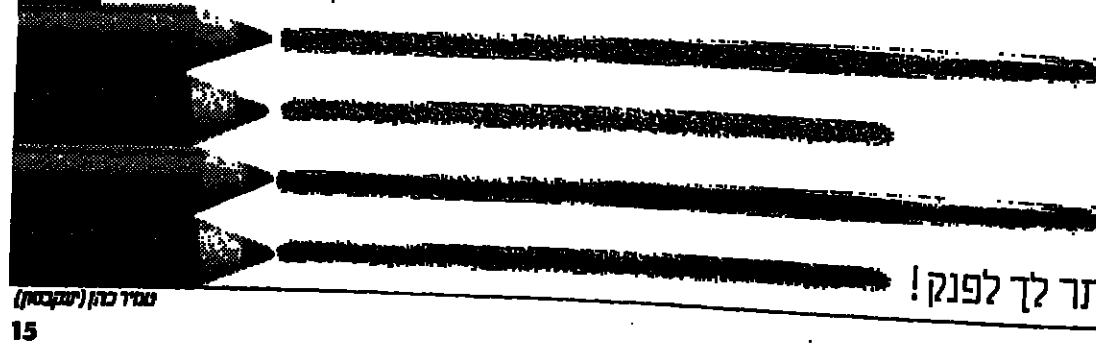

...וגם את עצמך מותר לך לפנק!

צמיד כהן (יעקבסון)

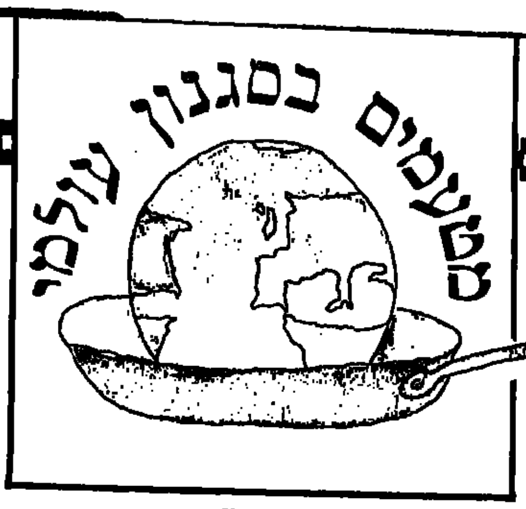

רות קינן

בלי בישול (פרק ב')

אם נהניתם מהמתכונים שכיכבו כאן במדור בשבוע שעבר, אלה שהרחיקו אתכם זמנית מהכיריים ומהתנור – אתם יכולים להישאר במרחק בטוח מעזרים חמים אלה גם השבוע. יש באמתחתנו עוד רעיונות ומתכונים כיצד להעביר את הימים החמים הללו במינימום של זיעה. הרעיונות מושתתים על אותם עקרונות שמנינו כאן גם בעבר: הגשה יפה ומרשימה, שימוש בחומרים זמינים ומוכנים, הרכבה מתוחכמת של טעמים ומירקמים.

הפעם הוספנו גם שורה של מרעני קיץ אמיתיים בצורת מגוון אחרונות – השרבטים. יש לנו הרגשה, שאלה מתכונים להשתלט על מחלקת האירוח של מטבחים פרטיים רבים. אמנם, ברוב הגלידריות שלנו אין עדיין הבחנה בין שרבט לגלידה וגם בחבילות עוד קשה לקנות אותם. אבל יש בו, במעדן הצונן הקיצי הזה, כל כך הרבה יתרונות, שאי אפשר יהיה להתעלם מהם לאורך זמן: הוא קל להכנה, משחק ילדים (למי שיש בידיו מכשיר להכנת גלידה – אבל גם בלי מכשיר כזה מסתדרים בהחלט לא רע). משמין הרבה פחות מגלידה (אין בו כלל שומן. מבוסס על מים ופירות והמרכיב הלא דיאטטי הוא הסוכר). ולמטבח הכשר – זהו הקינוח האידיאלי, המתאים לכל ארוחה – בשרית או חלבית.

מגש נתחי הודו ופירות ברוטב קרי

התבוננו בצילום ושימו לב לתחכום האמריקאי. אין כאן שום דבר שמצריך יותר מ־10 דקות של שהיה במטבח, וגם זאת – ליד המקרר בלבד. אצלנו כבר אין תותים, אבל כל פרי קיצי אחר (שזיף, אפרסק או תאנה) יחליף אותם בשמחה. המגש כולו – חגיגה לעיניים ועושר לחיך. הרוטב – הוא חכמה בפני עצמה.

החומרים (ל־4 מנות):
8 עלי חסה (אם יש – 4 עלי חסה אדומה ו־4 עלי חסה ירוקה)
500 גרם חזה הודו מבושל או מעושן, ב־8 פרוסות עבות
4 אשכולות ענבים כהים
2 לימונים קטנים, חתוכים לפלחים
צרור ענפי גרגר הנחלים או ריחן טרי (או פטרוסלינון)

לרוטב:
¾ כוס מיונית
מיץ מ־½ לימון
¼ כוס מים
כפית אבקת קרי
שן שום כתושה
קורט פלפל לבן
מלח, לפי הטעם

הכנה:
מסדרים את עלי החסה חופפים אלה לאלה על מגש נאה. מסדרים את פרוסות חזה ההודו בצידו האחד של המגש ואת הפירות השטופים, קלופים ומנוקים סביבו. מפזרים ענפים של גרגר הנחלים, ריחן או פטרוסלינון על נתחי ההודו והירקות.

נתחי הודו. חיש קל.

מכינים את הרוטב: מערבבים את כל החומרים לתערובת חלקה ומגישים בכלי נפרד.

כל סועד מתכבד ב־2 פרוסות מחזה ההודו ובמבחר הפירות, ומתבל את מנתו ברוטב.

סלט טונה איטלקי

שוב, הרעיון העומד מאחורי הצלחת מעוררת התיאבון הזאת הוא הרבה (אוכל, טעם, יופי) במעט מאוד (מאמץ, כמובן). המגש מורכב מערימות של שעועית, עגבניות קטנות, נתחי טונה משומרת וירקות נוספים שכולם נהנים מרוטב אחד פיקנטי.

החומרים (ל־4 מנות):
8 עלי חסה גדולים
קופסה קטנה (כ־300 גרם) שעועית (במים, או במיץ עגבניות)
2 גמבות או פלפלים אדומים, מוחמצים
2 קופסאות (כ־200 גרם כל אחת) טונה משומרת, במים או בשמן
4 עגבניות קטנות מאוד, חצויות (או 2 בינוניות חתוכות לרבעים)
100 גרם פיטריות טריות, פרוסות
2 קישואים קטנים וטריים, חתוכים לקטעים דקים

לרוטב:
2 כפות חומץ בן יין
שן שום כתושה
מלח, פלפל
⅓ כוס שמן זית
כפית אורגנו יבש, מפורר
צרור קטן עלי ריחן טרי, חתוכים לרצועות דקיקות

הכנה:
מרפדים מגש נאה בעלי החסה השטופים והמיובשים. אם משתמשים בשעועית מבושלת במים (יש, מתוצרת חוץ), מנקזים את הנוזלים ומניחים בקצה האחד של הצלחת.

אם משתמשים בשעועית במיץ עגבניות, אפשר לשטוף אותה מהרוטב מתחת לזרם מים או להשתמש בה, עם הרוטב, אם אוהבים אותו.

חותכים את הגמבות או הפלפלים לחתיכות גדולות ומניחים לצד השעועית. מפוררים את הטונה ומערמים ליד הפלפלים. מניחים את העגבניות החצויות, הפיטריות הפרוסות והקישואים החתוכים בערמות בהמשך.

להכנת הרוטב, מניחים את החומץ, השום, המלח והפלפל בצנצנת קטנה עם מכסה מתברג. מנערים עד שהמלח נמס בחומץ. מוסיפים את השמן, ועשבי התיבול ומנערים עד שנוצר רוטב אוורירי. יוצקים את הרוטב על פני כל המרכיבים באופן שווה. אפשר לעטר בענפי ריחן טרי.

ארוחה בכיס

הכיס הוא לא אחרת מאשר הפיתה המוכרת והידועה. פשוט מכניסים לתוכה את כל הארוחה וחסל. מי שעוד לא הגיע למתכון הזה בעקבות ניסיון חיים פשוט – שיעקוב אחרי ההוראות הבאות.

החומרים (ל־4 מנות):
עוף קטן בגריל
4 פיתות
2 כפות מיונית
2 כפות קטשופ
שן שום כתושה
2 עגבניות, חתוכות לקוביות קטנות
2 מלפפונים, חתוכים לקוביות קטנות
2 בצלים ירוקים, קצוצים
פלפל ירוק קטן, חתוך לקוביות קטנות
2 כפות מיץ לימון
2 כפות שמן זית
כף פטרוסלינון קצוץ
מלח, פלפל

תהכנה:
מפרקים את הבשר מעל עצמות העוף וחותכים לחתיכות גדולות למדי.

צרים חתך בכל פיתה ומפרידים את הפנים כדי שיווצר כיס נוח למילוי.

מערבבים את המיונית עם הקטשופ ושן השום. מורחים בנדיבות את הפנים של כל פיתה ב־¼ מהתערובת.

מערבבים את כל הירקות בקערה קטנה. מתבלים במיץ הלימון, שמן הזית, הפטרוסלינון, מלח ופלפל. מוסיפים ¼ מהתערובת לתוך כל פיתה ומגישים מייד.

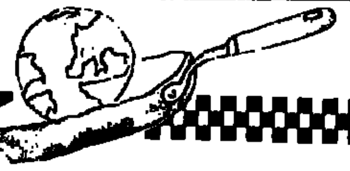

שרבטים. כשר למאכלי חלב ובשר.

שרבטים

למי שיש בידיו מכשיר גלידה – אלה מתכונים ללקק את השפתיים. אבל גם מעבד מזון או ממחה (בלנדר) פשוט יכול להתאים להכנת המעדנים האלה.

נתחיל דווקא בהכנה השווה לכולם: מערבבים במעבד מזון את כל החומרים למחית ויוצקים לתוך תבנית רדודה. מקפיאים עד שהתערובת קפואה למחצה (כשעה וחצי). מחזירים למעבד המזון ומעבדים למחית חלקה. מחזירים לתבנית ומקפיאים עד שהשרבט מתקשה.

למכונת גלידה: מקפיאים לפי הוראות היצרן.

אגסים

2 קופסאות (450 גרם כל אחת) חצאי אגסים בסירופ
1 כף ברנדי או ליקר
1 כף מיץ לימון

מעבדים את כל החומרים למחית וממשיכים כמצויין לעיל.

פפאיה

¼ כוס סוכר
⅓ כוס מים
2 פפאיות, קלופות ומנוקות, חתוכות לחתיכות קטנות
2 כפות מיץ לימון

מכינים סירופ על ידי הרתחת המים עם הסוכר. מצננים ומעבדים ביחד עם הפפאיות ומיץ הלימון למחית חלקה. ממשיכים כנ"ל.

מלון

4 כוסות קוביות מלון מתוק
3 כפות סוכר
3 כפות מיץ לימון
חלבון

מעבדים למחית חלקה 2 כוסות קוביות מלון עם הסוכר ומיץ הלימון. מוסיפים למחית את יתר קוביות המלון ואת החלבון וממשיכים לעבד למחית. ממשיכים לפי הוראות ההקפאה לעיל.

אפרסקים

קופסה גדולה (כ־800 גרם) אפרסקים בסירופ
חלבון
2 כפות מיץ לימון

מעבדים את כל החומרים למחית אחידה וממשיכים כמצויין לעיל.

בננה־אננס

קופסה (450 גרם) אננס בסירופ
בננה בינונית
¼ כוס רום כהה
חלבון
כפית מיץ לימון

מעבדים את כל החומרים למחית וממשיכים כנ"ל.

תות

500 גרם תותים מוקפאים, מופשרים למחצה
½ כוס סוכר
חלבון

מניחים את התותים הקפואים למחצה בממחה עם הסוכר ומעבדים למחית דלילה.

מוסיפים את החלבון ומעבדים עוד מספר שניות. ממשיכים כנ"ל.

כל מיני פחזניות

"פאט־א־שו" פירושו בעברית צחה בצק של כרוב או פשוט ולעניין – פחזניות.

את הבצק, המבוסס על רביכה (שומן, קמח ומים) אפשר לעצב לצורות שונות וכשאופים – מתקבל מאפה תפוח שאת חללו אפשר למלא במלוח או במתוק.

בצרפת יש לפאט־א־שו מקום של כבוד במטבח הקלאסי וגם סיפור יפה, הקשור באישה ששמת וקשר במאפה לאחר שהכינה ממנו ממולאים באורח המוני.

הפחזניות האלה מקבלות תפנית של אוכל להמונים גם אצלנו, ודווקא במרכז פנורמה שבכרמל. הרעיון הוא של רול שליג, מנהל מזון ומשקה של חברת מלונות דן. בחנות שנפתחה בכרמל אפשר לקנות מבחר מיני פחזניות ממולאות וגם להזמין למסיבות. יש מתוקות ויש מלוחות ודוגמאות תמצאו להלן, בתוספת מתכון בסיסי להכנת פחזניות.

פחזניות בסיסיות

החומרים (ל־10 גדולות):
2 כוסות מים
200 גרם חמאה או מרגרינה
קורט מלח
2 כוסות קמח
8 ביצים

תהכנה:
מביאים לרתיחה את המים עם החמאה או המרגרינה והמלח. כשהחמאה נמסה מסירים את הסיר מהלהבה, מוסיפים את הקמח בבחישה נמרצת עד שהעיסה נפרדת מדפנות הסיר. מוסיפים 7 ביצים, אחת אחרי השנייה ותוך בחישה נמרצת לאחר כל הוספה, עד שהביצה נבלעת היטב בתערובת. הבצק מוכן כשהוא מבריק וכשהוא נדבק לאצבע המוחדרת לתוכו.

מחממים את התנור לחום בינוני (180 מעלות) ומשמנים תבנית שטוחה גדולה. ממלאים שקית זילוף גדולה עם צנתר כוכב גדול בתערובת ומזלפים פחזניות בקוטר 7 ס"מ במרחק 5 ס"מ אחת מהשנייה. טורפים את הביצה שנותרה ומושחים בה את הפחזניות.

אופים 30 דקות ואין מוציאים מהתנור. אפשר להותיר את דלת התנור פתוחה – כדי לאפשר יציאת האדים. כדי שהפחזניות תישארנה יבשות – חורצים בהן חריץ לרוחב ומחזירים לתנור הכבוי אך עדיין חם.

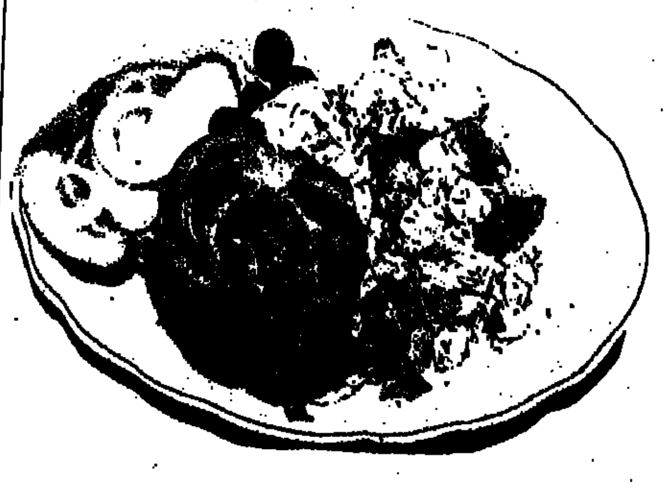

פחזניות בגבינת פטה.

פחזניות בגבינת פטה

פשוט מאוד: מכינים סלט יווני מעגבניות, מלפפונים, פלפלים (אדומים וירוקים), גבינת פטה בקוביות, זיתים שחורים, בצל, מתבלים באורגנו, שמן זית ומיץ לימון. ממלאים בתערובת פחזנית גדולה (בגודל אשכולית בערך) ומגישים מייד, על מצע עלי חסה.

פחזנית ישראלית

משהו מקורי מאוד: מערבבים קוביות של מנגו, אבוקדו ואשכולית וממלאים בהם פחזנית גדולה. מעבדים לרוטב (בממחה או במעבד מזון) 50 גרם גבינת רוקפור, כף שמן, מיץ מ־½ אשכולית, מעט מלח ו־½ כפית חומץ. יוצקים את הרוטב על תערובת הפירות שבפחזנית ומגישים מייד.

[redacted]יירה

ראומה זיסקינד

בעקבות הצבי

מה מריץ את סא"ל (מיל.) אילנה ריגאי להיות במשרדה ברשות הדואר כיד ימינו של המנכ"ל 14 שעות ביממה? מריץ, המון מריץ וגם קריירזים. לא מלה גסה בעיניה. בחיל האוויר זה היה סיפור שונה, טבול בהרבה עצב. טיפול במשפחות הנופלים והנעדרים. וכאשר הקידום שלה נבלם היא חתכה ורצה הלאה.

אילנה ריגאי: הבעל לא שאל מתי את חוזרת. הוא המאפשר את הקריירה.

דימוי של אשה קרייריסטית לא מפריע לה לאילנה ריגאי. להיפך. ואם מדברים כבר על אימאז', אז יש משהו בעניין הדימויים שמעסיק אותה היום הרבה יותר – איך נתפשת רשות הדואר בעיני הציבור הישראלי.

לפני שלוש שנים הגיעה לרשות הדואר, והיא משמשת כיד ימינו של המנכ"ל יצחק קאול. ריגאי טורחת להדגיש יותר מפעם אחת עד כמה העבודה במחיצתו היא זו שרותמת לעשות את הדברים כמה שיותר טוב, וכדי לאשש את גירסתה היא מבקשת מהמזכירה היושבת בחדר השני לומר מה מריץ אותה להיות במשרד משמונה בבוקר עד 10 בלילה. התשובה – כפי שמצופה.

הרמוניה במשרד המנכ"ל. ריגאי הביאה למשרתה הנוכחית נסיון של שנים רבות בקריירה צבאית. היא פשטה את מדי חיל האוויר כשעל הכותפת דרגות סגן־אלוף, חתכה – ורצה הלאה. הפרישה לא היתה מלווה בטריקת דלתות, אבל ריגאי, שחשבה שאין סיבה שלא תתקדם לדרגת אלוף־משנה במסגרת חיל האוויר, כשנתקלה בסירוב – החליטה ללכת הביתה. "לא הגעתי למצב בו אני צריכה לעזוב, אבל ידעתי מתי אני נמצאת במצב של זינוק קדימה", היא אומרת. ידעה שיש גם קריירה נוספת, בלי מדים, בלי דרגות. סביר להניח שיכלה להמשיך במרוץ הדרגות – אבל כשהיא מתחרה על תפקיד במערך הח"ן, ואת זה לא רצתה, האמינה שהיא יכולה להתחרות על תפקיד של גברים. וזה חשוב לה.

"השקענו את הנשמה..."

ריגאי רצתה לפקד על היחידה בה מילאה תפקיד בכיר של בקרה ושליטה על כוח אדם של החיל, אלא שמפקד החיל דאז אמר לה מפורשות שיש לו בחיל הרבה סגני־אלופים גברים שמחכים לדרגת אלוף־משנה. היא הבינה את הרמז וסיימה את הקריירה. למרות שהיא אומרת שאין בליבה געגועים לימים ההם ("אני חותכת ורצה הלאה"), היא עדיין מדברת על חיל האוויר במונחים של משפחה אחת גדולה, אבל מוסיפה שהיא מסתפקת במפגשים של קיסריה אחת לשנה. זה הכל. קשר עם האנשים יש לה עדיין, מרביתן אלמנות טייסים איתן נוצר קשר כאשר שירתה בענף נפגעים של החיל. "ב־73 היתווה חיל האוויר צורת טיפול מיוחדת במשפחות הנפגעים – הורים שכולים, אלמנות, ילדים. נתנו להם את התחושה שיש לאן לפנות, רצנו מבית לבית. לא ויתרנו. השקענו את כל הנשמה", היא אומרת, מדגישה תמיד את עבודת הצוות.

ריגאי יודעת שכלפי חוץ היא נראית קצת קשוחה, אולי אפילו מודעת לכך שהיא משדרת החלטיות, סמכותיות, כמעט על גבול הריחוק. לרגע, קצת קשה לחבר בינה לבין תפקיד של הקצינה שבאה בפעם הראשונה לתת יד בהתמודדות עם הידיעה של אבדן ושכול. אלא שהקשר שנשמר שנים רבות כל כך בינה ובין אלמנות הנופלים – מדבר בעד עצמו. האיכפתיות שלה ניכרת מהר מאוד למרות שהיא עטופה בסגנון דיבור של קצר ולעניין. "את יודעת מה זה להיכנס בפעם הראשונה למשפחה שכולה? השאלה הזו, שנשארת תלויה בחלל החדר מעבירה את הרגישות שלה. "הסכנו הרבה עגמת נפש של מפגש בין משפחות השכול לפדרוצדורות ולביורוקרטיה. הורדנו מהם את הנטל הזה. היה חשוב לגלות נוכחות, כל הזמן להזכיר שאנחנו נמצאים, שאפשר לפנות טלפונית 24 שעות ביממה. ראיתי בתפקיד הזה משימה חשובה, חלק ממחוייבות שיש למשפחת חיל האוויר".

יש בעל תומך

אילנה ריגאי היתה הראשונה בחיל האוויר שקיבלה דרגה של סגן־אלוף לא בתפקיד של מערך הח"ן. תפקידה בענף נפגעים היה תפקיד משמעותי בקריירה שלה, לא פחות מכך מבחינה אישית. בהמשך מילאה תפקיד מעניין כראש ענף שליטה ומידע על כוח אדם של חיל האוויר. שעות העבודה נמשכו לעתים אל תוך הלילה.

כן, כמו אז, גם היום יש בעל שתומך לאורך כל הדרך, וגם אם זה נשמע בנאלי, כנראה שאי אפשר עדיין בלי לציין את העובדה החיונית הזו. "בלי זה אי אפשר", היא אומרת ומתכוונת לעזרת הבעל. היא מוציאה תמונה קטנה מהארנק ואומרת – "זה האיש שסבל אותי כבר 24 שנה". אבל כדי לא לצייר תמונה פסטורלית מדי, היא אומרת שלא תמיד בבית טולשבעי רצון מהעדרותה משך שעות מהבית. בכל זאת, הבעל לא שאל מעולם לאן את הולכת ומתי את חוזרת. הבנים קצת תובעניים יותר, אפשר לשמוע מהם לפעמים – "אוף, מתי תחזרי כבר הביתה".

רשות הדואר היא הקריירה השניה שלה. ההתמודדות בחיים האזרחיים קשה יותר, היא אומרת. הקריירה הצבאית (אותה עזבה כשהיתה בראשית שנות ה־40 לחייה) לא עזרה לה בקריירה השניה, לא פתחה דלתות אבל ההתנסות הצבאית של 24 שנות שירות, לא הולכות ברגל. מאז נכנסה לרשות, ריכזה את צוות ההקמה ושימשה כמזכיר מועצת המנהלים של הרשות. מאז אפריל 1987 היא משמשת כעוזרת המנכ"ל לעניינים תפעוליים. "כיף לעבוד איתו. הוא נותן לי ללכת קדימה, מתלהב מיוזמות, מעודד".

וכשהיא מדברת על המנכ"ל ועל שיתוף הפעולה והמרץ שמקבלים כתוצאה מהעבודה במחיצתו – אפשר להניח שהצבי של הרשות יכול להגיע למרחקים ארוכים. את התוצאות הראשוניות אפשר לראות כבר היום בסניפים. ריגאי נמנעת מלזקוף משהו לזכותה, מבקשת להרגיש שהיא רק אחת מני רבים.

קצב העבודה שלה ממשיך להיות מהיר, החברות שלה שואלות אותה עד מתי, אבל היא מרגישה שהיא רק בתחילת הדרך ברשות ויש עוד הרבה מה לעשות. מתי תנוחי, שואלים אותה והיא לא רואה כל סיבה להפסיק את הנסיעות לירושלים שלוש פעמים בשבוע, את החזרה הביתה מדי יום לא לפני שש בערב. מלבד המנכ"ל שממריץ ונותן גיבוי, כנראה שיש לאשה הזו מרץ, הרבה מרץ.

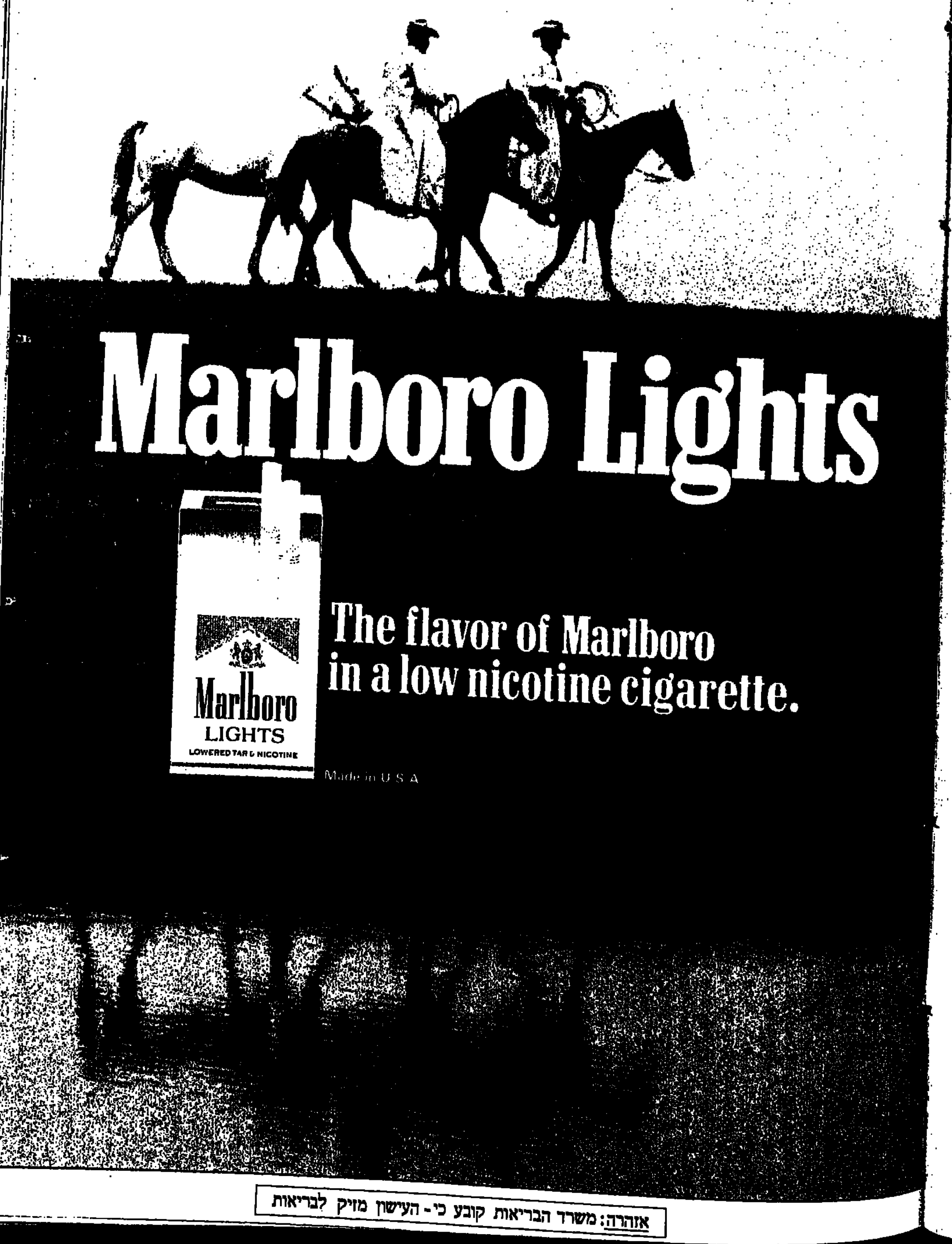

אמריקנית בפריס

תמר אבידר
צילום: ראובן קסטרו

סמואל פיזאר (מימין) ורוברט מאקסוול בעת ביקורם במפעלי הדפוס "לוין אפשטיין", של הוצאת "מודיעין".

ג'ודית פיזאר טובלת באמנות, באהבה, באנשים ידועי שם. ליאונרד ברנשטיין, קיסינג'ר, איב מונטאן. סלון אינטלקטואלי־פוליטי בלב פריס לשם הביא אותה בעלה, הסופר והפרקלט בעל המוניטין הבינלאומיים, סמואל פיזאר. לה יש קריירה עצמאית כיו"ר ה"מרכז האמריקני". גשר אמנותי בין עמים הנמשך גם אצלם בבית.

ג'ודית פיזאר אינה מטפטפת שמות מקצועית אבל מה לעשות וכמעט כל שם שהיא מוציאה מפיה הוא מן השורה הראשונה של האנשים הידועים בעולם. בנונשלאנטיות אמיתית היא מספירה: "איב מונטאן צלצל אלי ואמר... לני ברנשטיין קפץ אלינו בפריס לכמה שעות. הוא פשוט אוהב את הסטנדר שלי... הזמנתי את לורן באקאל להופיע בעונה שעברה ב... ז'יסקאר דסטאן היה ואמר..." אל הרשימה היומיומית שלה מצטרפים, כמעט מבלי משים, שמות מרשימת המי־ומי האינטלקטואלית, הממסדית, המדעית והאמנותית של אירופה וארצות־הברית, מן הסוג בו היא ובעלה מתוספים ומארחים בסלון הפריסאי שלהם.

ג'ודית פיזאר, רעייתו השחומה והאקזוטית של סמו־אל (שמואל) פיזאר, הפרקליט־הסופר (בעוף החול) בעל המוניטין הבינלאומיים, המייצג את קבוצת מקסו־ול במועצת המנהלים של מודיעין (המו"ל של מעריב) – היא מסוג הנשים שעם כניסתה לחדר מפנים אליה מבט סקרני. "מי זו?" הופעה של בת־תערובת יפהפיה, לבושה בהידור אוריגינאלי, קלילת תנועה וקלת שיחה. יוצרת קשר מהיר בקולה העמוק והסמכותי שאין לט־עות במבטאו: ניו־יורקי.

הון יסוד של 500 דולר

"נכון", היא מודה, "אני דור שלישי באמריקה עם שורשים הונגריים שכנראה יש בהם תערובת צוענית". גדלה בתנאי עושר; מגורים בפארק־אווניו. חינוך ללא רבב, "עם אמא במשרה מלאה שהקפידה שלא אחסיר אף שיעור מוסיקה וריקוד". בוגרת מכללת ואסאר היו־קרתית, תואר ראשון בספרות, המשך לימודי אמנות ומוסיקה בג'וליארד. נישואין בגיל 21, ותחילת קריירה מקצועית כמתווכת־אמנות, קריירה אשר בקנה מידה אחר נמשכת עד היום; בגיל 22 היא פותחת עם הון יסוד של 500 דולר לשכת מרצים בתחום המוסיקה והאמנות. זו היתה גם תחילת הידידות עם ליאונרד ברנשטיין אשר כיהן בתור היו"ר של הלשכה, והיקנה לה אמינות ופרסטיז'ה. היא שיבצה ושלחה למכללות שונות, מרצים בתחום המוסיקה, המחול והאמנות. אחד מהם היה הכוריאוגרף ובעל להקת הריקוד מרס קנינג־חם, שהקשר עימו הביא אותה להיות מנהלת להקתו משך שש שנים. היא היתה מעורה יפה בחיי אמנות התוססים של ניו־יורק; ניהלה ערבי הרצאות במוזיאון לאמנות מודרנית, נעשתה המנהלת המוסיקאלית בא־

(המשך בעמוד הבא)

ג'ודית פיזאר: קריירה שהתחילה בניו־יורק, אושר ד עם הבעל.

(המשך מן העמוד הקודם)

קדמיה למוסיקה בברוקלין, אשר מאז נטלה אותה ליריה נהנתה מרנסאנס ו...

חייה היו אולי יכולים להתנהל באותו מפלס והיא היתה אל־נכון מתקדמת ונעשית אחת המטרוניטות האמנותיות המובילות בחברה הגבוהה בניו־יורק הנודדת מפתיחה לפתיחה, מארוע לארוע. אבל, כמו שאומרים, לא כך רצה הגורל. "פגשתי את סם וחיי השתנו", היא מספרת. "זה היה בבית ידידים צרפתים, בארוחת ערב שמלכתחילה לא רציתי ללכת לשם. כבר אז עייפתי מן המרוץ החברתי. חשבתי שנכונה לי עוד ארוחת ערב שיגרתית".

פרידה מכאיבה

סמואל פיזאר, ניצול שואה, יליד ביאליסטוק אשר שיקם עצמו מאפרה של אושוויץ ומיד עם סיום לימודי המשפט שלו בהרווארד היתה לו עליה מטאורית כפרקליט בנושאים בין־מעצמתיים – מתאר את פגישתו עם ג'ודית בספרו רב־המכר הבינלאומי בעוף החול (הוצאת שוקן):

"כאשר הגעתי אל הדירה הניו־יורקית המפוארת בה הייתי אורח־הכבוד בארוחת ערב חגיגית, לא יכולתי לגרוע עיני ממנה.

ברזילית? יוונית? תימניה? אי אפשר היה להגדיר את יופיה.

באותו ערב, שנועד להיות ערב חברתי שיגרתי, קרנה אשה צעירה זו – בעלת העור השחום והצללית הדקה, האצילית – מיזוג של קלילות ואיפוק, שריתקה אותי.

המלים הראשונות שהשמיעה בצרפתית, מכיוון שידעה שעתה זה באתי מפריס, לא גילו דבר על אודות מוצאה. כאשר המשכנו את השיחה באנגלית, גיליתי כי יהודיה (ג'ודית) היותה ילידת ניו־יורק.

עולמה היה מרוחק מאוד מעולמי. היא דיברה על יצירותיו האוונגרדיות של מארק רותקו, על המוסיקה האלקטרונית של ג'ון קייג', על התיאטרון הנסיוני של פיטר ברוק ובוב וילסון, ועל להקת המחול של מרס קאנינגהם שהיא ניהלה אותה. נקלעתי לאחד מאותם מצבים בהם מרגיש גבר כדג מחוץ למים.

באותם ימים הייתי אומלל מאוד. נורמה (רעייתו האמריקנית של פיזאר ת.א.) ואני עשינו נסיון אחרון להציל את נשואינו ושנינו ידענו שהנסיון נכשל. נורמה הירבתה לנסוע ללוס־אנג'לס. גם אני נסעתי הרבה, לרגל עבודתי.

פגישתי עם ג'ודית שיבשה את חיי שנינו. היא נישאה בגיל 20 וחיי הנשואים שלה נכשלו, כחיי הנשואים שלי, בגלל אי־התאמה. שנינו המשכנו לרחוש מידה רבה של כבוד וחיבה אל בני־הזוג שלנו, אבל מהרגע הראשון נמשכנו זה אל זה, משיכה שלא יכולנו לעמוד בפניה זמן רב.

התחלתי לתזמן את נסיעותי בענייני עבודה, כדי להימצא בקירבתה. כאשר להקת מרס קאנינגהם טסה למכסיקו או לרומא, הייתי מוצא סיבה לטוס שמה. והיה נפלא לגלות שהיא נמצאת בשיקגו, מרנטריאול או לונדון, בהזדמנות שאני הייתי שם.

מצב זה לא יכול היה להאריך ימים. היינו מאושרים ואומללים בעת ובעונה אחת. שנינו היינו ערים מאד לאחריותנו כלפי משפחותינו. בנה, אנטוני בלינקן, שהיה בן 8; בתי הבכירה, הלנה, כבר היתה נערה ואלכסנדרה עמדה להתחיל את לימודיה בבית הספר היסודי. ידענו שעלינו לחדול להיפגש, או לחבור יחד לצמיתות". המשך סיפור אהבתם, שהיה מהול בעצב וכאב, מוצא את ביטויו הספרותי בהמשך ספרו של פיזאר:

"פרידות מרות הן מכאיבות, אך יש להן יתרונות

ג'ודית פיזאר: ערבים מוסיקאליים, ארוחות ערב קטנות, בסלון אינטלקטואלי.

"הכרתי את סם בבית ידידים צרפתים בארוחת ערב שחשבתי לא ללכת אליה. עייפתי מן המרוץ החברתי... ואז, כל חיי השתנו".

מסויימים. קנאה, שנאה, מאבקים על רכוש, תשלום דמי־מזונות ודמי מחייתם של הילדים – כמותם כסם־הרדמה. פרידה ידידותית עלולה להיות מכאיבה שבעתיים, והכאב אינו שוכך לעולם. כך היה הדבר לגבי נורמה ולגבי. אני יודע כמה נפלאים היו חיינו בשנים הראשונות בקמבריג', וושינגטון ופריס, לפני שעלו חיי הנישואים שלנו על שרטון. מסתבר שאני לא הייתי מסוגל לתרום את מלוא חלקי לשותפות זו, כיוון שעדיין לא הייתי רגיל להיות במחיצת הרגישים והשבירים, והייתי להוט מדי להיות יותר מדי.

נורמה חזרה ללוס־אנג'לס, לחדש את לימודיה ולהתחיל קריירה חדשה. היא לקחה עימה את הלנה ואת אלכסנדרה. גירושינו אושרו סופית בשלהי 1970, אחרי 15 שנות־נשואים. ג'ודית קיבלה גט זמן קצר לאחר מכן. נישאנו ביונקרס שבמדינת ניו־יורק, בנוכחות שלושת ילדינו, ע"י הרב אברהם קלאוזנר, שעשרים וחמש שנים לפני כן, בבהיותו רב צבאי אמריקני במינכן, ערך את רשימת הניצולים ממחנות־המוות – הרשימה בה הופיע בפעם הראשונה השם שמואל פיזאר.

אנטוני בא לחיות עמנו בפריס. הלנה ואלכסנדרה בילו עמנו זמן רב לאיפחות מאשר עם אמן בקליפורניה ולאה נולדה בספטמבר 1972. ג'ודית חוללה נס: ברגישותה, ברצון־הברזל שלה ובאהבתה השכילה לארוג חיי־משפחה מאושרים והרמוניים מכל התוטים הקרועים".

"רק את המשובח"

שלוש וחצי שנים מאז אותה פגישה בסעודת ערב, הם נישאו. שנה לאחר מכן נולדה לאה, כיום בת 15. "היצור הנפלא הזה, שקיבלה משנינו רק את המשובח", מתרכך קולה העמוק של ג'ודית. "הנה, למשל, באחרונה שלחנו אותה לאוקספורד שם התארחה אצל ד"ר אליזבט מקסוול" (רעייתו של רוברט מקסוול, חוקרת שואה ת.א.). היא היתה עימה שם בכינוס בינלאומי על השואה ושם לפתע – היא הבינה זאת. הסיפורים של אביה התקשרו אצלה עם כל הדברים המלומדים ששמעה שם מפי המשתתפים. בשובה הביתה לפריס אמרה לנו: "בבתי־הספר של צרפת לא מלמדים את השואה והרי זה לא ייתכן. אני אמחה על כך". ג'ודית החשה עצמה כאם לארבעה ("גם סם חש כאב לארבעת ילדינו") – מתפארת: "כל הילדים שלנו ספוגים היסטוריה יהודית. הלנה, הבכורה, בילתה שנה בישראל בקיבוץ רמת־יוחנן ועין־חרוד ולמדה עברית באולפן עקיבא; הבת השניה, אלכסנדרה, למדה מדעי המדינה ומתגוררת עתה בצרפת. בני, אנטוני, סיים משפטים בבוסטון ונחטף מיד, עוד בטרם ניגש להתמחות, על ידי רוקאקיס למערכת הבחירות שלו. היחסים עם ה'לשעברים' שלנו טובים. אנחנו נפגשים. אין בעיות. משום כך הילדים שלנו כל כך מסורים אחד לשני".

ב־1971 כאשר הגיעה ג'ודית לפריס, במטרה להתמקם בה וסגרה מאחוריה את הקריירה בניו־יורק שלה – היו הדברים פחות 'אידיאליים'. אי ידיעת השפה לצידו של בעל מצליח מקנה לאשה עצמאית את תחושת האשה הקטנה, בצל בעלה, מה שהיא לא. היא ליוותה אותו במסעותיו ולא עברו שנים מרובות – וגם הוא החל ללוות אותה במסעותיה מאז נטלה לידיה ב־1976 אתגר חדש: "המרכז האמריקני" בפריס.

ה"אמריקן סנטר" שנוסד לפני 53 שנה, אינו, כפי שניתן לחשוב, שלוחת ממשל. זהו גוף פרטי הפועל מכוח תרומות ומענקי קרנות (גם עזרה מממשלת צרפת וארה"ב) עם תקציב שנתי של 5 מיליון דולר והמשמש מעין גשר אמנותי בין ארה"ב לצרפת. למעלה מ־200 אמנים אמריקנים, ביניהם ציירים, רקדנים ומוסיקאים הובאו והוצגו על ידי המרכז, המשמש גם כמקום הרצאות ולימודים. בהתחלה היו לנו 2,000 סטודנטים, עתה – 10,000. המרכז עומד בפני התרחבות רבתי – פרויקט המעסיק את ג'ודית: לפי תכנונו של האדריכל הקליפורני הנודע פרנק גרי ייבנה בחלק המזרחי של פריס, על הסיינה ליד הבסטיליה, מרכז גדול הרבה יותר שייפתח ב־1991.

ברווחה רבה

הפעילות במרכז וכל מה שקשור בהתקשרויותיה עם האמנים, הקנתה לג'ודית באורח מיידי את תחושת העצמאות המקצועית אשר ככל הנראה חשה בחסרונה, על אף השתלבותה המלאה בחייו של סם. בביתם, הממוקם ברובע אקסקלוסיבי בככר קטנה ליד אבניו פוש, הם יצרו סלון פוליטי־אמנותי, לגדולי המדינאים והאמנים, אנשי עסקים ומדענים. שמות, שמות. ג'ודית מזכירה בנשימה אחת, על תקן ידידים, את קיסינג'ר ואת המנצח היספאני אוזאוואה, ואת מלה רובינשטיין ואת... והיא עוצרת: "אני מוקפת בכל כך הרבה אנשים מעניינים ומפורסמים, עד שאני שואלת את עצמי: האמנם לא הפכתי להיות 'בלזה'? למרות שאין אני מקבלת שום דבר כמובן מאליו – הרי שלפעמים אני צובטת את עצמי. תגידי, האם כל זה מציאותי? החיים האלה עם הבעל הנהדר הזה שלך שהוא האיש הכי מעניין בעולם?"

לפחות עשר פעמים בשנה היא עורכת בבית ערבים מוסיקליים. מוסיקה קאמרית, או נסיונית, או רסיטל. "אשר לארוח ידידים – אני בעד סעודות ערב ל־8 עד 10 איש. אחרת לא ניתן לפתח שיחה של ממש. קבלת פנים אנחנו עורכים לקהל גדול, כמובן. באחרונה היתה אצלנו מסיבה ל־75 איש, לאחר קונצרט של ברנשטיין ואנחנו מתכננים לנסוע ל־4 ימים עם הרבה חברים לטנגלווד, שם חוגגים את ה־70 לברנשטיין. בפעם האחרונה כשביקרנו בניו־יורק, קפצנו אליו בערב הבית. ארוחה קטנה. היינו ארבעה: לני ואחותו שירלי, סם ואני. ומה אני אגיד לך. בכינו וצחקנו 4 שעות. סם סיפר סיפורים מאושוויץ במה שאני קוראת, הומור של תאי הגז, ואילו לני בכה: מה אני עשיתי ואיפה אני הייתי כשאתה היית שם?"

ג'ודית אינה מתחמקת מתשובה לשאלה: מה רמת החיים שלך?

"אנחנו חיים ברווחה רבה", בבית יפה.

– יש זמן לבילוי?

"אנחנו מגבילים את הזמן של היציאה מחוץ לבית. יוצאים רק מספר ערבים בשבוע. אנחנו מבלים הרבה יחד. בבוקר אני נוהגת את סם לעבודה, כדי שתהיה לנו חצי שעה לעצמנו, לשוחח. בסופי שבוע אנחנו מטיילים ברגל, יוצאים לקולנוע עם הילדים, ותמיד מישהו בא לכוסית".

ה'ביתר' שלהם הוא בעולם כולו לשם מובילים אותם עבודתו של סם וההתקשרויות האמנותיות שלה. "בכל מקום יש לי אמנים שאני רוצה לפגוש או נציגי קרנות ופילנטרופים הקשורים עם המרכז האמריקני".

– ואיך את מפנקת את עצמך?

"אני הולכת לחדר שלי ומקשיבה למהלר, כלשהו, בניצוח ברנשטיין".

– איך עוד?

"מטיילת ברגלי כדי לראות את היופי סביבי. פה, למשל, ראיתי את הכותל המערבי מהמרפסת במלון המלך דוד ובכיתי. גם מפני שהרהרתי על שהמדינה עלולה עוד פעם להיות נתונה בסכנה. בכלל, כשאני בירושלים, וכבר ביקרתי בישראל 25 פעם לפחות, מאז 1968, אני מרגישה מאוד יהודיה. חשה את משק כנפי ההיסטוריה. זו תחושה ייחודית".

היא אינה משתעממת לרגע. מתחילה סדר יום פעלתני בשש בבוקר, התעמלות. עתונים. לא מבזבזת אלא זמן סמלי על קניות ובגדים. מרבה בקריאה. המון. מתייחסת לארוחת הערב המשפחתית כאל מוסד, "מפני שאז סם מתגלה בכל יכולתו האבהית. אנחנו משוחחים ומתווכחים אז עם הילדים כמו עם חברים. הוא אב נהדר".

כשם שג'ודית דחפה את סם לכתוב את ספרו בעוף החול ("טיילנו שנינו על החוף ואני זוכרת בדיוק מה אמרתי לו: סם, הגיע הזמן לכתוב. עליך להשתחרר מזה. והוא כתב וקרא בפנינו כל דף. אנחנו יודעים את הספר בעל־פה) – היא מעוררת אותו לכתוב חלק ב': "מאז פרסום הספר אנשים רבים התקשרו אליו, ניצולי שואה ובני משפחותיהם. סם עוקב אחר התפתחותם בעקבות העבר. הספר ייכתב. עתה הוא מסיים את כתיבתו של הספר Dealing with Russia.

משה דיין ושמעון פרס היו מבאי ביתם: "יש לי הרבה רספקט כלפי שמעון. כל פעם אנחנו מחליפים בינינו המלצות לקריאה. אני לא כל כך בטוחה שהקריאה הרבה שלו, היא תכונה שעשוייה לחבב אותו על סוגים מסויימים של קהל הבוחרים".

האוסף המוזר

– מיד לאחר הולדת ילדתם המשותפת היה על סמואל פיזאר לנסוע לרוסיה. הרעייה האוהבת, ג'ודית, התכעסה ואמרה לו: אם תביא לי משם ציור של מלביץ' - אסלח לך.

עם שובו אמר לה: עכשיו אני יכול לגלות לך היכן במוסקווה תוכלי למצוא ציור של מלביץ'. "כשבאתי לשם ציפתה לי פגישה מהממת עם אספן יהודי בשם גיאורגי קוסטאקיס שהציל והחביא אצלו בבית אוצר לאומי של אמנות סובייטית שהיתה "נגועה" מבחינה אידיאולוגית. היו אצלו בדירה צנועה כ־5,000 תמונות של שאגאל, מלביץ', קנדינסקי, ליסיצקי ואחרים. כולם נתלו בצפיפות זה מעל גבי זה בחדר השינה, במטבח, בחדר הרחצה. ראיתי ובכיתי. במעונו המוזר, שהיה מקום מפגש לאינטלקטואלים לא־קונפורמיסטים, התכנסו בחשאי גם יהודים שביקשו לצאת את רוסיה. פגשתי שם בהזדמנות אחרת גם את יבטושנקו ואת רוסטרופוביץ', היינו שומעים קטעי שירה של מתנגדי סטאלין.

קוסטאקיס אסף את יצירות האמנות שלו בימי המלחמה, לאחר ההפצצות, כאשר בני מוסקווה היו אוטמים את חלונותיהם לאחר ההפצצות בתמונות הללו שאיש לא ידע להעריכן. הוא - כן. כאשר עזב קוסטאקיס את רוסיה, הצליח להוציא עימו 20% מן התמונות. ג'ודית עזרה לו להציג את האוסף במוזיאון גוגנהיים בניו־יורק.

אושר נדיר

ג'ודית מנסה, כאילו, למחות את הרושם הבורגני שעשוי להתעורר בהקשר למקום מגוריה: "זה בית עם חותמת אינטלקטואלית ברורה. משופע בספרים, בכל פינה. והציורים המודרנים שלנו הם רכישות מאמנים בני זמננו. כי זה החוק שלנו: לקנות אצל אמן שיכול עדיין להתפנות ליצירה. יש לנו עבודות גדולות של מארק רותקו, ושל קליין, למשל. וכך, כשם שסם תרם להתפתחות הפוליטית שלי – אני העניקתי לו גישה לאמנות אוונגרדית.

כותב על כך פיזאר בעוף החול:

"אחרי שהשתחררתי מכתיבת הספר בעל שמונים התזות על קיום בצוותה ומסחר, הייתי להוט לצאת

(המשך בעמוד הבא)

איכות איטלקית מעור
ב־999 ש' לחודש!!!
מערכת סלונית יפהפיה 3+2+1, תוצרת איטליה מעוצבת ובנויה ברמת ביצוע וגימור מעולים, ומרופדת בעור אמיתי משובח (ניתן להזמין במבחר צבעים).
999x4 ש"ח
כולל מע"מ
בכל בית יש חגר: פינות אוכל • כורסאות ישיבה סלונית • חדרי שינה • חדרי ילדים • מזנונים • בדי ריפוד ווילונות • ריהוט משרדי.

החגר
גלריות לריהוט חיפה
מגדל הנביאים, רח' חורי 2, קומת הכניסה לבתי הקולנוע טל. 04-672886 ,672880

הרזיה מהנה
בריאות ותזונה נכונה
ב"שבוע בריאות" במלון היוקרה לרום קלאב הוטל טבריה.
■ שיטה גסטרונומית מיוחדת לדיאטה בהנאה. תפריט עשיר ומגוון, תזונה נכונה.
■ יעוץ רפואי אישי וטיפול צמוד במסגרת שיטת בריאות 2000. כולל טיפול אקופונקטורה לויסות וריסון התאבון במידת הצורך
■ פעילות גופנית מבוקרת בשיטה יחודית.
■ סדנאות ותרגול שיטת "בריאות 2000".
פרטים והזמנות:
אינטרקלאב טל: 03-292243
בריאות 2000
לרום קלאב הוטל טבריה

(המשך מן העמוד הקודם)

מקליפתי הלמרנית. נפתחתי כלפי אחרים מן הדברים החדשים שהביאה ג'ודית אל חיי – אמנות חדישה, מוסיקה נסיונית, תיאטרון אוונגרדי. מגמה זו לא האריכה ימים. בלבלת העולם היתה שרויה באנדרל־מוסיה. סחר ניכר החל זורם גם אל מעבר לגבולות אידיאולוגיים. מאחר שרעיונותי זרמו באותו כיוון, נתבקשתי לייעץ למנהיגי עסקים ופוליטיקה..."

סמואל פיזאר שהיה אחד מן המתווכים הפעילים בנושא ה"דטאנט" בין שתי המעצמות – מספר בספרו על אחד מהרגעים בהם שולבה גם רעייתו בהפשרה הבינגושית, בעת שהצטרפה אלינ בקיץ 1971 לוועידה בקיוב. היה זה מפגש בין קבוצת אמריקנים לקבוצת רוסים, במגמה להחליף דעות באורח פרטי. בסוף הפרק הוא מעיר:

"אחר שסולק הארס מן הוועידה, הושגה בה הת־קדמות יפה. אבל אחרי שובנו מבאבייאר (היה זה סם פיזאר אשר הטיף מוסר לרוסים ושיכנע את כולם לצאת לבקר בגיא ההריגה של באבייאר, שם נטבחו ונקברו על ידי הנאצים קרוב למאה אלף יהודים ת.א.), זוכרני – בעוד הרוסים קפואים כלשהו – כיצד שברה ג'ודית את הקרח בהפלגה בנהר הדנייפר; היא שיל־בה את זרועה בזרועה של בתו של שר סובייטי ומשכה אותה לריקוד־עם רוסי. יצרנו מעגל סביבן, מהאנו כפיים לפי מיקצב המחול, והרוסים החלו מס־

"אני רוצה לתרום למען עולם יפה יותר למרות שאין לי הכשרון האמנותי לכך. אבל אני יודעת לאבחן כשרון אצל אחרים".

שירים. התבוננתי בג'ודית, שכל דבר נעשה באמצ־עותה כה פשוט וכה נפלא, ואמרתי לנפשי שאני המאושר באדם."

"היהודים תפסו אותי"

מעבר לביטוי אהבה – אושרם הוא אושר נדיר בתוכ־נו. ומה מתעתד הזוג לעשות בקרוב? לנסוע לסיאול למשחקי האולימפיאדה. "סם הוא היועץ הבינלאומי של האולימפיאדה והוא ישהה שם מן ההתחלה ועד הסוף, 4 שבועות. אני אוכל להיות שם רק שבועיים. עלי לארגן קונצרט בפריס של התזמורת הפילהרמונית מלונדון שנערך בתרומה של חברת מרצדס בנץ, בניצו־חו של ..."

לני ברנשטיין, כמובן. וההכנסות תוקדשנה, בתציין, למרכז האמריקני. ולאחר הקונצרט מסיבת הפתעה, לכבוד ברנשטיין, כמובן. הזמנתי את איב מונטאן שי־היה כוועדת הארוע. הוא הסכים, לא לפני שאמר לי: "ג'ודית, היהודים תפסו אותי עוד פעם. עלי לנסוע לישראל להשתתף שם בארוע על המצדה, אבל מיד למחרת אחזור למענך".

ג'ודית, אמריקנית בפריס, היתה עסוקה למדי בכפי־לות הלאומית שלה. וזו חלק מן ההצדקה העצמית על שלא הקדישה די זמן לעניינים ישראליים. לא מכבר נתמנתה על ידי שר התרבות הצרפתי לחברה בוועדה העליונה למען האמנות. גם הוענק לה אות כבוד מטעם ממשלת צרפת על פועלה האמנותי. "אני מאד שמחה על שהצלחתי למחות מליבכם את דמותו של האמריקני המכוער".

הכל כה מושלם עתה בעולמה. האין היא מבקשת לשנות משהו?

לא בתחום האישי. "אבל אני רוצה להמשיך ולתת את תרומתתי למען עולם יפה יותר. אין לי הכשרון האמנותי לעשות זאת, אבל אני יודעת לאבחן כשרון וכך אני עוזרת לאמנים המייפים את העולם". ניכר עליה כי משפט זה שגור על פיה. אולי זה מה שהיא אומרת כל פעם בשעה שהיא מציגה אמן במרכז האמ־ריקני שלה...

ויש משהו המעיב על ביקורה האחרון בישראל:"באחרונה, אני חשה אשמה על שאיני מגלה יותר פעילות למען ישראל. אני יודעת את המקור לכך: איני מסוגלת לפעול במסגרת הקבוצות הקטנות של נשים כפי שהן פועלות בפריס. זה לא מתאים לאופיי ואצטרך לכן לחשוב על דרך אחרת".

ביה הספר לאיפור מקצועי

קורס איפור מקצועי

מסלול דו־שבועי של ארבעה חודשים.

בואי להתמחות בעבודה מרתקת, מגוונת ויצירתית. בואי להכיר מקרוב את כל העולמות: תיאטרון, דוגמנות (צילום ותצוגות), קולנוע, וידאו וטלוויזיה. לאחר הקורס המיוחד, בהדרכת מיטב אנשי המקצוע, תהיה לך הזדמנות להשתלב בכל אחד מן העולמות האלה.

תוכן הקורס:
- מבוא לאיפור ■ איפור לצילום
- איפור לתצוגות
- איפור קולנוע, וידאו וטלוויזיה
- איפור תיאטרון

למצטיינים מובטחת עבודה

הכשרה בסיסית:
- צילום ■ טיפול בפנים ■ שיער
- סדנת הדרכה

- תתאפשרנה התמחויות מיוחדות, מחוץ למסגרת הקורס
- הדרכה, הכוונה ועזרה בבניית פרוטפוליו (ספר עבודות)
- משתתפי הקורס ישולבו בעבודות איפור מעשיות
- תעודת גמר למסיימים בהצלחה

מולה סנטר

מרכז היופי הגדול בישראל

תל־אביב: דיזנגוף 224, טל. 03־224830
בשעות הערב ובשישי שבת: 03־203160, איריס

העדיליון השר את חרות ירושלים

רפליקה של מטבע בר-כוכבא,
עדי חדשני עם כל היופי של אוצרות העבר.

"עלי זהב"
זהב 14 קרט,
x 5 - 61.35 ש"ח **

"גליה"
זהב 14 קרט,
x5 - 57.20 ש"ח **

תכשיט מקורי מזהב, ב-3 דגמים שונים המבליטים את המטבע העתיק שהועתק בו.

העדיליון מתאר כינור בן שלושה מיתרים, כלי הנגינה של בית המקדש, ומוטבעות בו המילים **"לחרות ירושלים"**, בכתב עברי קדום.

בצידו השני אשכול ענבים, והכתובת **"שמעון"** (הוא שמעון בר-כוכבא).

כל הפרטים המופיעים בעתיקון זהים למטבע העתיק המקורי. ניתן להשיג בדגם **"שמחה"** עם מחרוזת פנינים, שוהם ואבנים שונות, בדגם **"עלי זהב"** ובדגם **"גליה"** (שהוא רפליקה של תליון עתיק).

כל עדיליון מוחתם בסמל המדינה, במילים "מדינת ישראל" ובתכולת הזהב; הוא גם מסומן ע"י מכון התקנים, ומלווה בתעודת אחריות של החברה הממשלתית.

להשיג בחנויות החברה הממשלתית למדליות ואצל הסוחרים המורשים.

* עתיקון = רפליקה, תעתיק של מטבע מקורי.
** לבעלי כרטיס אשראי - כולל ריבית חודשית של 2% (26.8% לשנה).

כל רווחי החברה מוקדשים לשמירת הטבע ולשיפור הנוף בישראל.

החברה הממשלתית למדליות ולמטבעות

רחוב אחד העם 5, ירושלים, טל. 02-668105, רח' מנדלי 3, תל-אביב טל. 03-227428

עדנה כצנלסון
פסיכולוגית חינוכית

צער גידול

דמי כיס לילדים

ילדי ישראל בגילאים 8־13 מקבלים מהוריהם 8 מיליון ש"ח לחודש כ"דמי כיס", המיועדים למימון צרכים שוטפים, כגון: בילויים (סרטים, מועדונים), נסיעות, ובזבוזים (שתיה, חטיפים). מחקרים גילו שהסכומים נעים בין 3־16 שקלים בשבוע, כשהסכום הממוצע הוא 5 ש"ח.

לעתים קרובות מאוד, שומעים הורים של"אחרים" נותנים יותר, כטיעון מוחץ שנועד לשכנעם להעלות את הסכומים. מומלץ לא ליפול בפח זה בקלות ולבדוק יחד עם הילד מהם הצרכים ומהם משאבי המשפחה.

את גובה הסכום שמקבל הילד, ייקבעו הגורמים: גיל הילד – גדולים זקוקים ליותר; לאיזה צרכים נועד הכסף (האם כולל נסיעות; בילויים וכו'); מה יכולתה הכספית של המשפחה.

הורים הנותנים לילדיהם דמי כיס, צריכים לעשות איתם "חוזה" ברור למה נועד הכסף – האם הוא כולל ביגוד, צרכי לימוד – או לא. בהיעדר הגדרה ברורה של הדברים המכוסים על ידי קופה קטנה זו, עלולים לפרוץ סכסוכים בין הילד להורה, כיוון שלא ברור מה נכלל באחריות הילד ומה מחוץ לחשבון. הסכם מעין זה, אין פירושו שהשותפים אינם יכולים לגלות גמישות: אך כדי להיות גמיש, צריך בסיס ברור שממנו אפשר לסטות. ב"חוזה" עם הילד, צריך גם להסביר לו באיזו דרך יעלה הסכום – האם אחת לתקופה מוגדרת; האם בהתאם להתייקרויות או בכל דרך אחרת. הגדרה מעין זו היא פרק חשוב בכלכלה.

כעקרון – לא מומלץ "להוריד" לילדים את דמי הכיס כדרך ענישה (אלא אם כן נעשה שימוש חריג לרעה בכסף). דמי הכיס אינם "פרס" עבור התנהגות טובה ולא רצוי "לשחק" עם הילד בתחום זה. יש מקום לשקול את ביטול דמי הכיס או הפחתתם, רק אם הילד הוכיח שהוא אינו כשל לתכנן את הוצאותיו: מבזבז ללא חשבון, מתגאה בכסף בפני ילדים, קונה חברים בכסף (קונה להם ממתקים), או משלם "דמי חסות" לילדים אלימים. כספים רבים בארנקו של ילד, עלולים לעורר קנאתם של ילדים אחרים, לפתותם לנסות לגנוב – והכסף ייהפך למטרד שיש לשמור עליו.

מתן דמי כיס לילדים, היא דרך ללמדם לתכנן את הוצאותיהם, לחיות עם חשבון, ואפילו – לחסוך בכסף כדי לרכוש חפץ או להשיג מטרה שאינה ממומנת על ידי ההורים. הילדים לומדים את משמעות הכסף, מה מחירם של מוצרים, כיצד פורטים כסף, מהו כוח הקניה של כסף, להשוות מחירים כדי שיוכלו להפיק יותר מן הסכום המוקצב להם. יש במתן דמי הכיס, מסר שסומכים על הילד, שמאפשרים לו להציץ לעולם המבוגרים וללמוד את חוקי המשחק שלהם. בני 16 ומעלה, יוכלו אף לפתוח חשבון עובר ושב ולעשות את צעדיהם הראשונים בתחום הפיננסי.

אולם, אין להסתפק במתן הכסף בלבד. חשוב לבדוק כיצד הילד מתכנן את הוצאותיו, האם הוא יודע לארגן את התקציב כך שיספיק לצרכיו; האם הוא אמנם משווה מחירים ואינו נופל ברשתם של "גזלנים".

למרות שרצוי להדריך ילדים לגבי אופן תכנון ההוצאות, חשוב לזכור שההגיון של הילד שונה מזה של המבוגר. דמי הכיס נועדו, בין השאר, לתת ביטוי לשוני זה. ילד יכול להעדיף הוצאה על מה שבעינינו אינו מוצדק, אם הוא מעניק לו קורת רוח; בתנאי שידע להצטמצם אחר כך ולא לדרוש שההוצאות הנוספות יכוסו על ידי ההורים.

יש לאפשר לילדים – בתחום הסביר – לתת ביטוי להעדפותיהם, ולזכור שהם אינם יכולים "לאמץ" את שכלו והגיונו של המבוגר ולפעול בקור רוח ובשיקול דעת כמוהו.

נושא דמי הכיס עלול להיות מטרד רציני אצל ילדים להורים גרושים. כמו בתחומים אחרים, לא תמיד ברור מי נותן/קונה מה וכמה תסריטים עשויים להתרחש:

- הילד מוצף בכסף על ידי שני ההורים בלי ידיעת הצד השני שהילד קיבל דמי כיס וללא תיאום ביניהם. כבר נאמר שכסף רב מדי בידי ילדים, עלול לגרום לבעיות.
- אחד הצדדים מנסה "לקנות" את לב הילדים על ידי מתן כסף או על ידי הסתה נגד ההורה האחר שאינו נותן.
- כל אחד מההורים "שולח" את הילד לאחר כדי שיתן לו כסף.

באפשרויות אלה טמון נזק רב. חשוב לכן שנושא דמי הכיס ייכלל בהסכם בין הורים גרושים ולא להניח שמדובר בזוטות ושהעניינים יסתדרו מאליהם.

ילדים בגילים שונים, נזקקים לדמי כיס בגובה שונה. צרכיו של ילד בכיתה ג'־ד' שונים מצרכיו והוצאותיו של נער בסוף ביה"ס התיכון.

כאשר נותנים לכולם במידה שווה, מקפחים את הגדולים. במקרים רבים, פער בגובה דמי הכיס, כמו פער בזמן הליכה לישון, או באופי סרטי הטלוויזיה המותרים לצפיה לגדולים ולקטנים – עוזר להבהיר את ההיררכיה המשפחתית ולתת לגדולים להרגיש שיש להם גם זכויות יתר ולא רק חובות.

סדנא לעיצוב ואדריכלות

מאוחרת

הרשמה לתשמ"ט

לימודי יום

אדריכלות ועיצוב אורבני 5 שנים
אדריכלות פנים 4 שנים
עיצוב 4 שנים

המגמה לעיצוב כוללת:
גרפיקה, מוצר, סביבה, טקסטיל ותלבושות

תכנית לימודים מיוחדת
ומקוצרת לבוגרי אוניברסיטה
מסלול מיוחד להנדסאים

פרטים והרשמה: מנורת המאור 8, ת"א
(פינת נחלת יצחק 36) א'־ה' 8:30–14:30
טל': 5־255183

"ווג" - ביה"ס למקצועות האופנה

- קורסים מקצועיים לאופנה.
- תדמיתנות בשיטת "מילר" העולמית, (הנלמדת בכל בתיה"ס לאופנה המובילים בעולם).
- תכנון וציור אופנה.
- קורסי תפירה מזורזים למתחילות בשיטת "בורדה".
- קורס "תפירה לפי מידה" וקונפקציה.

35 שנות נסיון ומוניטין — תעודת הסמכה

הקורסים יפתחו ב־1/9/88

מספר המקומות מוגבל

"ווג" - גורדון 21 ת"א טל. 235422, 238089

הישגים

ספרית מעריב

מהדורה מחודשת: חנוך ברטוב

באמצע הרומן

סיפור עלייתו ונפילתו של אחד מגיבורי תש"ח. סיפור דתב־ידיעה ורב־פנים שדרך כתיבתו המיוחדת הופכת אותו לסיפור של תקופה שלמה...

להשיג בחנויות הספרים בכל הארץ ובחנויות ספרית מעריב

ספרים מבית טוב – ספרית מעריב

מלכה למדן

חבר מאותו כוכב

מבוקש גבר חם ומשכיל

העיניים – עיני איילה.

מאחר שזה מלווה אותה כל חייה, היא כבר לא מופתעת מקוריוזים שקורים לה בגלל זה. בגלל המראה הצעיר מדי שלה: כשהייתה בת עשרים לא הרשו לה הסדרנים להכנס לקולנוע, שבו הוצג סרט לצופים מגיל שש־עשרה בלבד. כשהיתה בת עשרים וחמש ודיברה על בחינות, חשבו בני שיחה שמדובר בתלמידת תיכון ולא האמינו שהיא סטודנטית באוניברסיטה, שכבר מזמן סיימה את השרות הצבאי שלה. המראה הצעיר הזה מלווה אותה מרגע שנולדה, ונראה שהוא מעין השתקפות חיצונית של התפתחותה הפנימית, בלי שום קשר לגיל הכרונולוגי.

היום, כשהיא כבר נוגעת בארבעים, הקוריוזים בקשר למראה החיצוני מתחילים להיות קצת פחות משעשעים: בחור בן עשרים ושמונה ש"נדלק" עליה והיה משוכנע שהיא פשוט מרמה אותו, כשאמרה לו את גילה האמיתי; גבר בן שלושים ושתים, שנראה לה מבוגר ממנה ונרדהם כשהסתבר לו שהיא איננה בת העשרים־פלוס שקיווה. פתאום, המראה הצעיר מתחיל להיות מכשלה בדרך ליצירת קשר עם מישהו מתאים...

נקרא לה איילה. נכון שעיני התכלת הצלולות שלה מזכירות יותר איזה גור ממשפחת החתוליים, אבל כשאתה רואה את זוג העינים הזה משולב בתוך פנים עדינים, צואר ארוך וגוף דקיק, וכשעל כל אלה מתחיית לה הבעה ביישנית־נבוכה – קשה שלא לחשוב על איילה באסוציאציה ראשונה. אז איילה, בסדר? כמובן, שם בדוי. (ואולי כדאי להחליף את שם המדור ל"חבר מאותו מחבוא", או אולי סתם ל"חתול בשק". מה דעתכם?)

היא ישרה עד נאיביות. אולי משום החינוך הייקי שספגה בבית. לא מסוגלת לרמות. אולי זו אחת הסיבות שמעולם לא נעתרה להפצרות לקיים קשר עם גבר נשוי. זה אצלה מחוץ לתחום. האמת היא שמחוץ לתחום היה בשבילה בכלל כל הנושא של קשרים ממוסדים עם בני המין השני, הרבה הרבה שנים אחרי חברותיה. אותה עניינו דברים אחרים: לימודים, למשל. למדה משפטים. ידעה בוודאות כבר מגיל צעיר שזה יהיה היעוד שלה.

רק בשלב די מאוחר של השהות בקמפוס גילתה לאט לאט שמשפטים נראים מקרוב קצת שונים מכפי שתארה לעצמה. בכל זאת גמרה את הלימודים ועשתה סטאז', ואפילו עבדה כמעט שנה במקצוע, אבל יום אחד כשאיילה פוגשת במסדרונות בית־המשפט חבר ללימודים בעבר, ששואל אותה איך העבודה, היא שומעת את עצמה עונה לו שזה לא כל־כך מה שחשבה ושדווקא היתה שמחה מאוד לנסות איזשהו תחום אחר.

עוד באותו שבוע מקבלת איילה טלפון מחבר של החבר, עיתונאי ותיק, המחפש אדם בעל הכשרה משפטית לג'וב מעניין באחד העיתונים הגדולים בארץ. בלי שום היסוס עונה איילה "כן" – והיא בפנים. טוב, פירוט מלא של כל הקורות אותה למן אותו יום לא נראה רלוונטי בהקשר זה, ואנו נסתפק רק בציון העובדה שהיא מאוד מרוצה בעבודתה, אשר הפכה להיות מגוונת יותר במרוצת השנים, וכן שדחף הלימודים לא נרגע והיא הספיקה לעשות במקביל עוד תואר אקדמי אחר, הפעם בגיאוגרפיה – טבעי לגמרי לבחורה, שאחת האהבות הגדולות שלה הם טיולים, הכרת מקומות, ארצות ואנשים חדשים כל הזמן.

בינתיים, איכשהו, מבלי לשים לב, גילתה שהיא בת ארבעים. בשנות העשרים המאוחרות שלה פסלה באופן טבעי כל נסיון למסד את הקשרים הרומנטיים, כי חשה שהיא עדיין לא די בשלה לשם כך. היו צריכות לעבור עוד כמה שנים טובות עד שתגיע לתחושה, שעכשיו היא כבר בכל־זאת מוכנה. היא רוצה להקים משפחה. משפחה עם מישהו שיהיה בנאדם חם ומשכיל וברמה שלה. לא בהכרח בעל תארים אקדמאיים, אך בהחלט משכיל, כדי שתוכל ליצור איתו תקשורת באותה רמה שהיא רגילה אליה.

הערב, אחרי חדשות 22.00 ברשת א', תתארח גם איילה ב"חבר מאותו כוכב", יחד עם כל אחד ואחת מכם, קוראי "סגנון" המבקשים להציג את עצמכם בשידור חי. מי בכם שמעוניינים להשתתף הערב כאורחים בתכנית הפתוחה, או ליצור קשר עם איילה, מוזמנים להתקשר לאולפן כבר מהשעה 21.00, (שעה לפני תחילת השידור) לטלפון 03־266225, ולהכתיב לצוות התכנית את כרטיס הביקור האישי שלכם. להשתמעו ■

הסתדרות מדיצינית הדסה

ארוכת בת עמי — הדסה

70 שנה לביה"ס לאחיות
ע"ש הנרייטה סאלד

הזמנה

בוגרי ביה"ס מוזמנים למפגש בוגרים
לציון 70 שנה
להיווסדו של ביה"ס לאחיות של הדסה שיתקיים
בביה"ס לסעוד בקרית הדסה עין־כרם בירושלים,

ביום שלישי, 6 בספטמבר 1988 בין השעות 15:00—19:00.

בוגרי ביה"ס (מוסמכות/ים ומעשיות/ים)
שלא הגיעה אליהם הזמנה אישית
מוזמנים בזה להודיע בכתב על השתתפותם
בצירוף 25 ש"ח, למזכירות ביה"ס לסעוד הדסה
קרית הדסה, ת.ד. 12000 ירושלים 91120.

חדש בישראל

הכרית האנטומית

הדרך הבריאה לשינה טובה

ציפוי חיצוני העשוי מסיבים היפואלרגניים ארוכים

התבנית האנטומית עשויה מחומר מוקצף בעל דחיסות מושלמת

הכרית האנטומית אשר תוכננה ופותחה ע"י דוקטור ברוסיו, מומחה צרפתי לחוט שדרה, המאפשרת לך התרגעות והרפייה בזמן השינה, וזאת בכך שתימנע מן "התנוחות הרעות" אשר גורמות לך במקרים כה רבים לכאבים בבוקר. בין אם על הגב או על הצד, הראש והצוואר מקבלים תמיכה, משום שחוט השדרה נשאר בתנוחתו הפיזיולוגית הטבעית.
רבים שואלים אם טוב יותר לישון עם כרית או בלעדיה?
התנוחה הטובה ביותר היא זו הדורשת את המידה הקטנה ביותר של מתח שרירי, במצב זה השפעתו של כוח המשיכה הינה הקטנה ביותר ורפלקס המתיחה אינו מופעל.

תמיכה מושלמת בין אם אתה שוכב על הגב או על צדך.

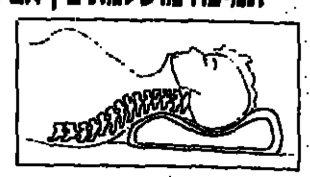

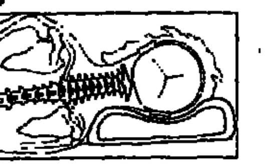

ניתן להזמין אצל אנטומיה מוצרי איכות לשימור הבריאות, אבן־גבירול 139, תל־אביב, טל' 03־5461453.

שחמט

שאול הון

פסטיוואל קיץ

במרכז ביכורי העתים בת"א יתחיל היום פסטיוואל הקיץ המסורתי, שיקיף שפע אירועים. ב-17.00 תתחיל תחרות בפתרון בעיות, ובמקביל גם האליפות הפתוחה. מחר ב-15.00 תתחיל התחרות הבינלאומית, בהשתתפות שחקנים מהארץ ומחו"ל (רומניה, הולנד ועוד). בינתיים כבר "רצה" אליפות ישראל לנוער (עד גיל 20), שהקדימה והחלה אתמול. ביום ד' הבא בשעה 18.00 – משחק סימולטני ע"י י. שרנצל. אליפות פתר חה בשח אקטיבי (חצי שעה לאיש) – 28/29.8. הסיום וחלוקת פרסים ב-30.8 ואח"כ תחרות בזק.

★ ביל: איוואן סוקולוב היוגוסלבי ובוריס גולקו ניצחו בתחרות הראשית – כ"א 7 מ-11 (סוקולוב ללא הפסד). טורה וטוקמקוב 6.5, נוגיראס 6, קינדרמן ורומי נישין 5.5, הורט וצ'בורדאנידזה 5, צויגר, קמפורה ופטאצ'ניק 4.

★ כפר סבא: בתחרות סוף שבוע (מהגדולות באר רץ, השתתפו 118) ניצח י. קוסאשוילי, 4.5 מ-5, לפני י. גרינפלד ורן שבתאי 4. בתחרות ב' ניצחו 10 יחד (מקרה נדיר) – כ"א 3.5, בתחרות ג' ניצח ס. מרקוביץ, 4.5. ניהלו עמירם קפלן ומשה רויטמן.

★ ראל"צ: בתחרות בזק לסיום העונה (השתתפו 40) ניצח א. שוורץ, שצבר 13 מ-14 וגבר בדוקרב על הנער אריק ליס, שצבר אותו מספר נקודות. אריק ליס ניצח באליפות הבזק של הרצליה, 7.5 מ-9.

★ יוסף סבי חילק מקום ראשון-שני בשח-קיט נתניה, ולא רונן לב, כפי שנדפס בטעות.

★ בוריס כאפסקי היה "קרבן של עצמו" בסבך תחבולה בסיבוב האחרון בבלמור. הוא הגיע לעמדת יתרון כלבן נגד קרפוב:

סיום מס' 144

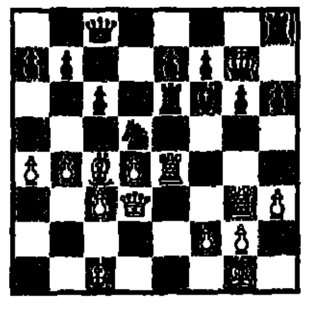

כאן ראה תחבולת וכיה: 1. צה-41 ואח"כ 2. צ:ז6+! ו:צ, 3. מה:ז6+ מ-ו8, 4. ר:ח6+ צ:ר, 5. מה-ז8X. לפיכך שיחק 20. צה-41 ונתברר ששכח משהו. קרפוב הגיב צ-ה1+, 21. מ-ח2 צ:ג1 ועתה חסר הרץ להשלמת תחבולת המט ע"י ר:ח6+. ספסקי נכנע.

★ קופה: בתחרות לציון שנת ה-100 להולדת קפבלנקה ניצח האמן הבינלאומי אזמאיפאראשווילי, 8 מ-11, לפני רבי האמנים זוניגה (פרו) ודורפמן 6.5. הנה אחד מנצחונותיו.

אזמאיפאראשווילי — פוגט

1. ג4 ו6, 2. ה4 ר-ו7, 3. ד4 ד6, 4. ר-ה3 פ-ו6, 5. ו3 0-0, 6. פ-ה2 ה5, 7. ד5 ג6, 8. מה-ד2 ג:ד, 9. ג:ד פב-ד7, 10. פ-א3! (לשם פ-ג4 ולחץ על ד6) פ-ה8, 11. פ-ג3 א6, 12. ר-ה2 ו5, 13. 0-0 ו4, 14. ר-ו2 ז5, 15. צו-ג1 ח5, 16. ב4 ב5 (מונע פ-ג4 אך אגף המלכה נחלש), 17. פ-ג2 פ-ב6, 18. א4 פ-ג4, 19. ר:פ ב:ר, 20. פ-א3 ז4 (מחפש סיכוי באגף המלך), 21. פ:ג4 מה-ז5, 22. מ-ו1! ח4, 23. פ-ב6 צ-ב8, 24. פ:ר (סילוק כלי התקפה) צ:פ (על ח3 יבוא 25. פ-ב6 ח:ז+, 26. מ-ה2! ז:ו3+, 27. מ-ד3 ואין לשחור תיקו), 25. ח3! (מונע סיבוכים) ז:ו3, 26. ז:ו3 פ-ו6, 27. ב5 מה-ח5, 28. מה-ד3 פ-ח7, 29. פ-ה2! פ-ו5, 30. פ-ז1 א:ב, 31. א:ב מה-ו7, 32. צ-ג6! שחור נכנע. ■

ברידג'

דוד בירמן

הצלחות ישראליות בזירה הבינלאומית

הזוג שופל – לב ויתר השנה על השתתפות במשחקי מבחן לקביעת נבחרת ישראל ויצא לכמה תחרויות בינלאומיות בצרפת ובלוקסמבורג.

הם זכו בשני הישגים טובים מאד; הם השיגו מקום שלישי בתחרות הזוגות היוקרתית Cino Del-Duca בפאריס. בתחרות השתתפו כ-600 זוגות וכמקומות הראשונים סיימו שני זוגות מפולין. בתחרות הזמנה בטרוויל, שכללה דמי השתתפות גבוהים ופרסים בספיים, השתתפו שמונה־עשר זוגות מבכירי השחקנים בעולם. הזוג שופל – לב זכה במקום השני, כאשר מקדימים אותם הזוג המעורב סנדלין (משוודיה) – האקט (אנגליה).

מבין מאות הידיים ששיחקו, זכורה לשניים היד הבאה כיד עם התוצאה הקיצונית ביותר. יד זו מעידה על האגרסיוויות והחריפות של השחקנים הבכירים.

מחלק דרום, מזרח (שופל) – מערב (לב) פגיעים

צפון
♠10982
♥54
♦AQ75
♣J95

מערב
♠A7
♥AKQ973
♦982
♣63

מזרח
♠J653
♥1082
♦J64
♣K74

דרום
♠KQ4
♥J6
♦K103
♣AQ1082

דרום	מערב	צפון	מזרח
1 ללא שליט	ראבל	פאס	פאס
רה־דאבל	פאס	פאס	פאס

דרום – צפון שיחקו בשיטת הקלאב המרוייק והכרזתו של דרום 1 ללא שליט מראה 13-15 נקודות ויד מאוזנת. הדאבל של לב במערב חריף אך מוצדק לאור הסידרה המושכת בהארט. כאשר ההכרזה חזרה לדרום הוא הכריז רה־דאבל, שהיא הכרזה אוטומטית בשיטתם של צפון – דרום. מערב העביר וצפון החליט ששבע הנקודות שבידו מספיקות לביצוע החוזה.

כעת הגיעה שעת ההחלטה לשופל במזרח. אמנם, בידו רק חמש נקודות אך לאור ידו המאוזנת, "כיבד" את הדאבל של שותפו והשאיר את החוזה של 1 ללא שליט – ראבל – רה־דאבל.

לב, במערב, יצא בהארט וההגנה משכה שבע לקיחות ראשונות. יתרה של 200 נקודות למזרח־מערב היתה תוצאת שיא, כיוון שצפון – דרום יכולים לבצע חוזה חלקי בקלאב (4 קלאב).

בולים

אליעזר בן

גואנג – גיאולוגיה (8 פי), זו קאוזן – מטרואולוגיה (10 פי), פן וו יוקסון – פיסיקה (20 פי), הו לוגנג – מתמטיקה (30 פי).

שלושה ציירים שוודים

ב־25 אוגוסט מונפקים בשוודיה 6 בולים בערך של 2.20 כתרים כ"א, המציגים את ציוריהם של 3 ציירים שוודיים, שגרו שנים רבות בצרפת והושפעו מהחרים והסגנון הצרפתי: איזאק גרינוולד (1899־1946) בעל שם יהודי, נילס דרדל (1888־1943), ורה נילסון (1888־1979). על כל בול שני ציורים של כל צייר וכן דיוקן עצמי של גרינוולד ודרדל.

מדענים בסין עממית

דיוקניהם של ארבעה מדענים, מפורסמים בתחומיהם, על רקע הישגיהם המקצועיים והמדעיים, מופיעים על 4 בולים שהונפקו בסין עממית: לי סי־

רכבת – 200 קמ"ש

שני בולים שוודיים בערך של 3.10 כתרים כ"א מציגים קטר משנת 1887 ורכבת חדישה ש"רצה" 200 ק"מ לשעה. בול נוסף של 20 כתרים מציג צפור ("אפוס־אפוס") שרוב חייה מבלה באויר.

בולים באירלנד

איירבוס 320, מכתבים משוגרים לרחבי תבל – מופיעים על שני בולים בערך של 28 ו־39 פני. 150 שנה להפלגה הראשונה דרך האטלנטיק באנית "סיריוס", 50 שנה לטיסה הראשונה בין מורח־ומערב באטלנטיק – מופיעים על שני בולים בערך של 24 ו־46 פני.

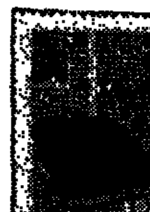

500 שנה לספר הראשון בפינלנד

ב־17 באוגוסט, יונפק בפינלנד בול בערך של 1.80 כתרים המציג את עמוד הראשון של הספר הראשון שהופיע בפינלנד ב־17 באוגוסט 1488 – לפני 500 שנה. כן מופיע בול בערך של 2.20 כתרים, המוקדש לארגון מכבי־האש הפיני במלאת לו 150 שנה, והוא מציג מכונת כיבוי עתיקה.

O.M. שגרירי הריהוט האיטלקי בישראל

O.M. היא נציגה בלעדית של מספר מפעלי ריהוט איטלקיים, שהם חובקי עולם: "MAP" ,"IMA" ועוד רבים אחרים.

החלל שנוצר עקב סגירתה של דניש, המובילה בריהוט יוקרתי, מתמלא תוך זמן קצר באמצעות חברת O.M. המציעה חדרי שינה יוקרתיים במחירים שהם נמוכים ממחירים של יצרנים מקומיים בסטנדרט דומה.

O.M. מציעה גם חדרי שינה לילדים ונוער בסטנדרטים בינלאומיים ובמחירים נמוכים ממתחרים מקומיים. העיצוב, הצבעוניות והשילובים המעניינים מאפשרים לרכוש חדר ילדים פונקציונלי ללא כל מגבלה של צירופים.

ל־O.M. רשת סניפים ברחבי הארץ והדבר מאפשר לראות את קולקציית דגמי 89' בסניף הקרוב למקום מגוריך.

סמי בורקס – יותר מכירות, יותר עובדים

במחצית הראשונה של שנת 1988 חלה עליה ריאלית בשיעור 11% במכירות מוצרי המאפה של "סמי בורקס", נמסר לנו ע"י מר יצחק אלקולומברי, מנכ"ל חברת תעשיות "סמי בורקס".

מר אלקולומברי צופה גידול במכירת מוצרי המאפה בשיעור של 25% עד סוף השנה.

עקב הגידול בייצור ובמכירות ממשיכה החברה גם היום לקלוט עובדים חדשים.

לאחרונה חתמה "סמי בורקס" חוזה עם רשת קר־אוף. צפון, על זכיון להפעלת פינות האפיה ב־52 סניפי הרשת.

אותות המיתון אינם ניכרים בהיקף הפעילות של "סמי בורקס". אחת הסיבות לכך היא חחדרת מוצרי מאפה לשוק והגדלת מאמצי השיווק.

עקב הביקוש הגדול למוצרי מאפה נוספים, הוציאה חברת "סמי בורקס" לאחרונה מיגוון מוצרי מאפה חדשים, ביניהם "סמי קוקיס", עוגיות חמאה פריכות המיוצרות על בסיס ידע אמריקני דומה בטעמו ל"דויד קוקיס" ו"פמוס עמוס", הנחשבות לדרגה עליונה של אמנות האפיה. ה"סמי קוקיס" משווקים בשלב זה בעשרה טעמים שונים.

חברת "סמי בורקס" חודרת גם לשוק הפיצה. בימים אלה חוחל בייצור ושיווק הלהיט החדש והחדשני, ה"ביס פיצה", מוצר מיוחד בטעמו, מתאים במיוחד לאירוח ולכל המשפחה. ק"ג אחד מכיל 50 יחידות ביס פיצה.

לאחר סקר שוק ודרישה מוגברת, משווקת עכשיו "סמי בורקס" אריזה משפחתית וחסכונית של בורקס קפואים, במשקל 1 ק"ג, בטעמים חדשים ושונים.

כמו כן פיתחה החברה לנוחות עקרת הבית, בצק צרפתי מרודד ופרוס – מוכן להכנסת המילוי הרצוי, מקל וחוסך לעקרת הבית שעות עבודה ארוכות במטבח.

בחודש אוגוסט כל מוצרי "סמי בורקס" במבצע הוזלה – 20% הנחה בכל רשתות השיווק.

פנויים פנויות שימו לב!
הבדידות גוברת – בכל שחלופות השנים
צלצלו עוד היום: 052־450927

קרין — יופי ואיכות
יבוא ושווק לבני וגרבי נשים, ארנקי איפור ורחצה איכותיים. לקבלת פרטים – 03־216850.

יומן לנוער
מה זה דף גבס?!
תשובה: יומן לנוער עמ' 16

אכול במסעדת גני אלאנדולוס והשתתף בהגרלת פס הכסף
פרס ראשון מכונית SEAT MARBELLA חדשה

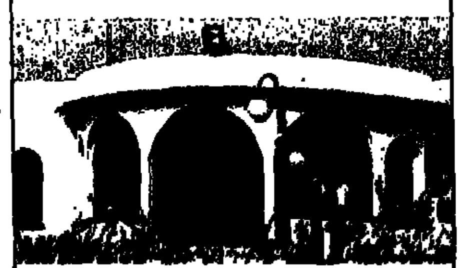

מסעדת גני אלאנדולוס
תחנת פז, דרך עכו צפת, כפר מאכר טלפון 04־919401

א. מושקוביץ ובניו בע"מ
הדברת כל סוגי מזיקים
חיטוי דירות, בתי עסק, ספריות ומפעלים. שרות הדברה בתעשיה, בספנות ובמוסדות.
איוד בגז נגד מזיקי עץ ומזיקי ספרים.

שרות מהיר מהימן ואדיב, כולל אחריות.
רשיונות משרד הבריאות מס' 268.280.78
ת.ד. 8032 חיפה, 31080.
04-533107, 532228

מסעדת ... חוגגת את קבלת התירון המצטיין לשנת 88'
רח' חבצלת השרון 35, כיכר דה שליט טל: 052-575586, הרצליה פיתוח
תודה לכל מברכינו!

למסעדת הנרי השמיני
המשיכו להעפיל מעלה בהצלחה
שיפודי התקוה
האצ"ל 30 טל': 03-376404
האצ"ל 37 טל': 03-378014
המסעדה שתמיד חוזרים אליה

למאוזי ולצוות הנרי השמיני
ברכות לקבלת התואר תירן מצטיין
מקצף מנחם וצוות מרחף ראשון
אלנבי 11 ת"א, טל': 03-655834

למסעדת הנרי השמיני
עם קבלת תואר תירן מצטיין עלו והצליחו
דוד קרן — ביטוחים
רח' לסל 9 ת"א טל': 233375, 03-242570

להנרי השמיני
הרבה הצלחה
אלאנואר פהמי את באסם מקאלפי
מוצרי חשמל – מייבא מכונות כביסה ג'וסי
באקה אל גרביה, טל. 06-372748

כל בו שביט — חוגג 5 שנים
פרפומריה וצורכי מספרה
רח' נחלת בנימין 19, 03-379006
תודה לכל מברכינו

לנועם
שגשוג והצלחה בהמשך
לוריאל

לכל בו שביט
המשך שגשוג והצלחה
שהרבני אברהם סוכן ביטוח
ביאליק 33 ר"ג
במשרד: 03-727247, בבית: 03-730786

פרפומריה גבאי את כהן חוגגים 6 שנים
טוב עשית אצל גבאי את כהן קנית
★ אצלנו תמיד זול ★
רח' ארלינגר 2 ת"א (תחנה מרכזית) 03-377964

לגבאי את כהן
אלפי ברכות ביום חגכם
JA-DE – דניה קוסמטיק
א. התעשייה הישן נתניה
רח' הכדור 7 053-333956

לגבאי את כהן
הרבה ברכות מכל הלב.
חברת ברברה וולף בע"מ
ייצור ושיווק מוצרי תמרוקים
רעננה

סיון פרסומאים בע"מ

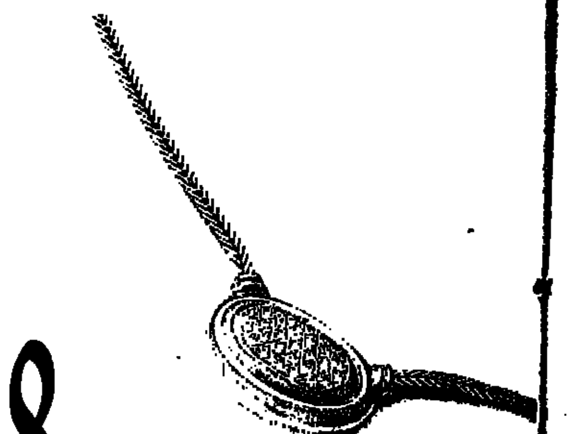

זהב
18 קראט
ויהלומים נקיים
ב-18 תשלומים
רק
בבורסה
לתכשיטים

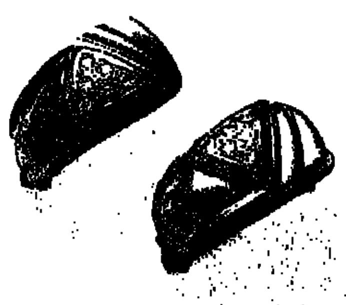

אני יודעת שאת יודעת, שתכשיט זהב 18 קראט איכותי יותר, מרשים יותר ו... עולה רק מעט יותר. אבל, אני יודעת שאת עוד לא יודעת, שעכשיו הבורסה לתכשיטים מאפשרת לך לרכוש תכשיט זהב 18 קראט ויהלומים נקיים ב-18 תשלומים! עכשיו, אני יודעת וגם את יודעת. עכשיו, אין לך סיבה להסתפק בפחות, היכנסי לאחד מסניפי הבורסה לתכשיטים ותחושי את ההבדל...

ג'אין דונפ

הבורסה לתכשיטים - יצירות בזהב 18 קראט ויהלומים נקיים.

נשמח לשרתכם בימי השבוע: 9.00-20.00, ביום ו' 9.00-14.00 ובמוצאי שבת עד 22.30.
תל-אביב: דיזנגוף 98 (ליד הככר) טל. 03-246194 ירושלים: בן-יהודה 4 (במדרחוב) טל. 02-231524 חיפה: רח' הנביאים 16 טל. 04-664111
הצפון: דרך עכו 14, קרית ביאליק טל. 04-727523 טבריה: רח' הירדן פינת הבנים טל. 06-720238 חולון: סוקולוב 54 (פינת קוגל) טל. 03-5053545
אשקלון: בנין שקמים, הנשיא הראשון טל. 051-38764 ראשל"צ: רח' ז'בוטינסקי 65 טל. 03-945524 רעננה: רח' אחוזה 104 טל. 052-25455
באר-שבע: רח' הרצל 112 טל. 057-34469 אילת: מרכז מסחרי שלום טל. 059-76822
מכבדים כרטיסי אשראי VISA ויזה דיינרס ישראכרט במזומן או בתשלומים.

אורית הראל

אלוויס מת, הבת שלו חיה מאוד

האימפריה של אלוויס ממשיכה לגדול ולהתעצם גם אחרי מותו. כל נכסיו של אליל הרוק, ששוויים היה חמישה מיליון דולר במותו, לפני 11 שנים, שווים היום 50 מיליון דולר, ועוד היד נטויה. איך יודעים את כל זה? כי ליסה מארי, בתו של הזמר, פנתה

אלוויס פרסלי.

בבקשה לבית משפט בממפיס טנסי, שנאמני הנכסים ימשיכו לנהל את כל הביזנס הזה עד 1993. היא מבינה שהם עושים את זה די טוב, אז למה שלא ימשיכו? הכל גדל כל כך בזכות מכירת זכויות על תקליטים, תיירים בטירת גרייסלאנד, בה גר, ומתן זיכיונות לשימוש בשמו של אלוויס.

צ'ארלטון הסטון מביים חרמן ווק בסין. מדובר במחזה פרי עטו של הסופר, "חמרד על הקיין: משפט צבאי", אותו ביים הסטון – וגם כיכב בו – באחרונה, בלונדון, וושינגטון ולוס־אנג'לס. "אמנות היתה תמיד שגריר יעיל בין מדינות", אומר הסטון, וגם פרנסה לא רעה.

באמצע הופעת צדקה בהונולולו שבהוואי, התמוטט לפתע הכוכב, הקומיקאי רד סקלטון, שחגג לא מזמן יום הולדת 75. החום והלחות עשו לו את הבושה הזו. הסוף היה טוב – סקלטון התאושש, וחזר לבמה לקול שירת הקהל "יום הולדת שמח", אבל גם באמצע לא היה נורא: לבמה דילג בקלילות מתוך הקהל הקומיקאי הוותיק עוד יותר – כבר בן 80 – מילטון ברל, ובאותות אמנים מילא את מקומו של סקלטון עד שזה התאושש. ההצגה, כמו שאומרים, חייבת להימשך.

רק בני משפחה וחברים קרובים הוזמנו לחתונה של מייקל ג'יי פוקס ("בחזרה לעתיד") וטרייסי פולן, ששיחקה את חברתו הראשונה בסידרת הטלוויזיה "קשרי משפחה". אבל ההזמנות הרשמיות, או יותר נכון האין־הזמנות, לא הפריעו לעוד 40 עיתונאים וצלמים להצטופף מחוץ לפונדק בעיירה ארלינגטון שבוורמונט, בה נערך הטקס, וגם לא לעוד שישה מסוקים מלאים בנציגי התיקשורת לרחף מלמעלה, בנסיון להנציח את הזוג־צעיר. לא נותנים לעבוד, החתנים־כלות המפורסמים האלה.

שדדו אותה, את הזמרת האמריקנית שות וון, ועוד באיטליה. וון היתה בדרכה במרצדס שלה, מקונצרט שנתנה בסירקיוז, שמדרום לקטניה, לבית המלון שלה. ברמזור אדום היא עמדה בשקט, כמו שצריך, כשלפתע הגיחו שני צעירים על אופנוע, ניפצו את השימשה הקידמית במוט ברזל ולקחו את הארנק שלה, שהיו בו 1200 דולר במזומן ועוד המחאות נוסעים וכרטיסי אשראי. ככה הם עושים הסבר פניך לתייר?

אליזבט טיילור נאלצה לנוח ולקבל טיפול. ועוד בבית חולים. הסיבה: חוליה סדוקה. הרופא אמר – אז היא עשתה. מציינטית ממושמעת. קיבלה את הטיפול בבית החולים סנט ג'ון שבסנטה מוניקה, קליפורניה.

בריג'יט בארדו שוב נלחמת למען בעלי החיים. הפעם זה מאבק על כבודם של החתולים. ב.ב. הגישה תביעה נגד מגאזין צרפתי שלטענתה יצר את הרושם כי חתולים עלולים לחלות באיידס. היא ביקשה גם שכל העותקים של המגאזין שנותרו – יוחרמו. לדברי אחד מחברי הקרן שהקימה ונושאת את שמה, אחרי שהופיעה סיסמת המגאזין – "איידס – גם חתולים חולים בזה" – נטשו בעלי חתולים רבים את חתוליהם, אבל הסיפור, טוענים אנשי בארדו, אינו עוסק במחלת האיידס, אלא במחלה נגיפית אחרת, שרק חתולים לוקים בה, אשר מוכנה בז'ארגון הרפואי של וטרינרים איידס, למרות שאין לה קשר לאיידס הנורא ההוא.

כבר ביום שישי האחרון הוא יצא אל המסכים באמריקה, חודש לפני המועד שתוכנן. מדובר בסרטו המדובר מאוד בשבועות האחרונים באמה"ב של מרטין סקורסזה, "הפיתוי האחרון של ישו". הסרט כבר זכה למיתקפה רצינית של אנשי דת ושאר אנשים, שטענו בלהט שיש בו משום ביזוי הדת הנוצרית ותועבה בכלל. ומובן שכל הרעש עשה גם לא מעט פרסומת לסרט. "אין לנו שום דרך להגן על הסרט, או לטעון דברים בזכות חופש הביטוי של הבמאי או אמונתו בסרט והרגשתו שזה דווקא כן סרט דתי. הסרט צריך לדבר בעד עצמו", אמר יו"ר אולפני יוניברסל. אז נתנו לו לדבר חודש אחד מוקדם יותר.

משרד האוצר האמריקני בודק, על פי הדיווחים, אם יש מקום להעמיד לדין את רוברט רדפורד בגלל ביקור בן שלושה ימים שערך במאי בקובה. מה היה? רדפורד סיפר שזו היתה סדנה שנערכה לנשים בהאוואנה, בנושא של כתיבת תסריטים ושחוץ מזה, הוא גם נפגש עם שליט קובה פידל קסטרו. משרד האוצר האמריקני רוצה לדעת אם רדפורד נשא בעצמו בהוצאות, או שהאירוח היה על חשבון הקובנים. ואם זו היתה האפשרות השנייה, אז מצבו לא הכי איי־איי־אי, כי חרם כלכלי אמריקני אוסר קיום כל עיסקה כלכלית שבה יש לקובנים אינטרס, למי שאינו מורשה לכך בהיתר מיוחד.

אוליביה ניוטון־ג'ון, זוכרים? בלונדינית עם קול מרשים והופעה מרשימה לא־פחות, ששיגעה את העולם כמה שנים טובות, בין היתר עם ג'ון טרבולטה בסרט "גריז"? כן, ההיא. נעלמה קצת. פשוט התחתנה, ילדה בת. בכל זאת, למרות שהיא לא נראית, היא כבר בת ארבעים. אז עכשיו היא חוזרת. לשיר, להופיע. אבל במינון מתון יותר מאשר בעבר. קודם כל, יש לה

אוליביה ניוטון־ג'ון וג'ון טרבולטה.

תקליט חדש, "השמועה", קוראים לו. וחוץ מזה, הסריטה תכנית מיוחדת לטלוויזיה האמריקנית, שנקראת "גלויה מוסיקלית", והיא מסע בשיר ובריקוד במולדתה, אוסטרליה. וחוץ מזה? הכל בסדר, נראית שגעון, טפו־טפו.

ועוד אחת בת ארבעים שצריך לקמט קצת את המצח כדי להיזכר בה ומדברת עכשיו, היא הזמרת הבריטית לולו. "לאדוני באהבה" הוא אולי כרטיס הביקור הכי מפורסם שלה אצלנו. אז משום מה גם היא החליטה שהקיץ הזה הוא זמן טוב לראיונות, ובראיון לעיתון בריטי, היא מעלה זכרונות על כל מיני מפורסמים שהתחילו איתה או שהיא התחילה איתם.

הגברת, יש לזכור, היתה רק בת

אריק קלפטון.

15 כשהתחילה את הקריירה שלה והפכה לכוכבת מפורסמת, שהופיעה לצד הגדולים והידועים. אז היא זוכרת שקלטה הרבה "מיניות חייתית" מטום ג'ונס וזה הפחיד אותה נורא, והיא היתה מאוהבת מעל הראש באריק קלפטון, שבמילים די ברורות שאל־אמר לה שהיא בטח לא רוצה שהוא באמת יתעסק איתה. והיה גם פיטר נון, זמר בלהקה מצליחה אז, "מתבודדי הרמן" שמה, ש"היה אחרי אבל מעולם לא חשתי איתו בנוח", והיה הרומן עם דייבי ג'ונס, מלהקת "הקופים", שהגיע לסיומו כשלולו גילתה שהוא חי עם מישהי אחרת; והיה סקוט ווקר מ"האחים ווקר", שגם בו היא היתה מאוהבת ללא תקנה, אבל הוא בכלל לא התייחס אליה. בסופו של דבר היא פגשה במוריס גיב, מהאחים גיב, מה"בי.ג'יס", ואיתו היא התחתנה, וממנו היא התגרשה אחרי ארבע שנים. ועכשיו? היא חיה עם ספר ששמו ג'ון פרידה ועם בנם המשותף. מעייף.